№№31–32
(2551–2552)

23 лютага 2007 г.
Выдаецца з ліпеня 1995 г.
на беларускай і рускай мовах

Выдавец:
УП «Народная воля».
Кошт — свабодны.

На прастор, на шырокі разлог
Выхадзі, мой народ, грамадою...
Якуб КОЛАС

Да ўвагі!

Хто не зрабіў перадаплату і хоча набываць газету ў офісе рэдакцыі — чакаем!

Наведвайце сайт «Народнай волі»!

Паважаныя чытачы "Народнай волі"!
Знайсці нас у Інтэрнеце можна па адрасе **www.nv-online.info**
Там вы зможаце прачытаць артыкулы апошніх нумароў газеты і абмеркаваць іх, даведацца пра падзеі ў краіне і свеце на стужцы навін, напісаць электронны ліст у рэдакцыю.
Архіў газеты можна паглядзець па адрасе **http://nv.promedia.by**

БЛІЦ

Як вядома, 25 сакавіка дзень абвяшчэння Беларускай народнай рэспублікі — Дзень Волі. Звычайна дэмакратычная грамадскасць адзначае гэтую дату шэрагам масавых акцый. Аб тым, што яны адбудуцца і сёлета, заявілі некаторыя апазіцыйныя палітыкі. Але што для гэтага ўжо зроблена, як ідзе падрыхтоўка? Чамусьці ніякай інфармацыі на гэты конт няма. А можа, гэта мы, у рэдакцыі, не ведаем, а людзі ведаюць?

Карэспандэнт "Народнай волі" выйшаў на вуліцы Мінска з пытаннем:

Ці ведаеце вы, што будзе 25 сакавіка?

Дзіяна ПАЎЛАВЕЦ, пенсінерка:

— Так, я ведаю, што 25 сакавіка ўсе сумленныя грамадзяне Беларусі адзначаць Дзень Волі. На мой погляд, гэта самае галоўнае свята, якое ёсць у нашага народа. Шкада, канечне, што не ўсе пра гэта здагадваюцца. Дарэчы, здзіўляе і той факт, што зараз, за месяц да гэтай урачыстай даты, ніякай канкрэтнай інфармацыі няма. Дзіўна, што маўчаць лідэры нашай апазіцыі. Трэба ж падрыхтаваць людзей, арганізаваць. Як я разумею, з арганізацыяй людзей у нашай апазіцыі праблемы. Што яскрава пацвердзіла і мінулагодняя вясна, калі дзесяткі тысяч чалавек выйшлі на Плошчу... Пастаялі-пастаялі і разышліся.

Юрый АЛЕКСАНДРЫН, праграміст:

— Нічога не будзе. Па меншай меры, станоўчага. Ну, збярэцца пару тысяч чалавек. Ну, пройдуць па вуліцах, сцягамі памахаюць, "Жыве Беларусь!" пакрычаць, а потым АМАП разгоніць усіх... І навошта такое "святкаванне" патрэбна? Людзей у чарговы раз падставяць пад гумавыя міліцэйскія дубінкі — і ўсё.

Аляксей МАРХВІДА, беспрацоўны:

— 25 сакавіка — будзе вясна. Аб тым, што ў гэты дзень нешта павінна адбыцца, чую ад вас упершыню.

Сяргей ЛЕМЕШАЎ, будаўнік:

— А навошта вам мой фотаздымак? Не трэба. Адкуль я ведаю, што 25 сакавіка будзе? Я не магу сказаць, што заўтра будзе... Свята, кажаце? Не веру я вам. Выхаднога ж, здаецца, няма...

Юрый БЫЧКОЎ, інжынер:

— Я ўвогуле палітыкай не цікаўлюся. Мне здаецца, што кожны павінен займацца сваёй справай. Працаваць, зарабляць грошы, карміць сям'ю. А палітыкай павінны займацца выключна палітыкі. Таму мне няма абсалютна ніякай справы, што адбудзецца (ці не адбудзецца) 25 сакавіка.

Арсеній АДАРЧАНКА, супрацоўнік фізкультурна-аздараўленчага цэнтра Першамайскага раёна г.Мінска:

— Я ўвогуле з'яўляюся прыхільнікам Аляксандра Лукашэнкі. На апошніх выбарах за яго галасаваў. Мне добра жывецца. А апазіцыя наша, шчыра кажучы, слабая. І ўсё, што яны робяць, — марная справа. Нехта гранты, ці як гэта там называецца, атрымлівае, а збіваюць дзяцей... І 25 сакавіка гэта яшчэ раз пацвердзіцца, калі і будзе нейкі мітынг. Але я ніколі не хадзіў і не пайду на гэтыя мітынгі.

Ігар ЮРТАЎ, дзіцячы футбольны трэнер:

— Што, Дзень Волі? Першы раз чую. Я вам так адкажу, хаця вы наўрад ці напішаце. За апошнія гады, калі наш прэзідэнт надаў шчыльную ўвагу спорту, шмат што змянілася ў лепшы бок. Вось вы мне гаворыце пра нейкі там мітынг, апазіцыю... Яна, апазіцыя ваша, толькі і можа, што бессэнсоўна мітынгаваць з нагоды і без яе. Пакажыце мне хоць аднаго апазіцыянера, які дзецям мяч футбольны ў школу прынёс. Проста так, бескарысна...

Дзмітрый МАШКОЎ, гісторык:

— Канечне, пра 25 сакавіка я ведаю. Адукацыя ў мяне адпаведная. Гэта дзень абвяшчэння БНР. Ведаю, што свята адзначаецца пад бел-чырвона-белым сцягам. Але сам я ніколі ў мітынгах не ўдзельнічаю. Часу шкада, ды і не для мяне гэта.

Ігар СТРЫЖ, прадпрымальнік:

— На пытанне адкажу, але фатаграфавацца не буду. Я абавязкова пайду на мітынг, калі ён будзе. Хаця пра тое, што нешта адбудзецца і ў якім фармаце Дзень Волі будзе адзначацца, я, шчыра прызнацца, не чуў. На плошчу пайду, каб стаць плячо ў плячо з людзьмі, якія пераадолелі страх і хочуць быць вольнымі на сваёй зямлі.

Апытанне праводзіў Віталь ГАРБУЗАЎ.

ОФИЦИАЛЬНО

Сотни тысяч долларов на борьбу с птичьим гриппом тратит Беларусь

В прошлом году только на мониторинг птицефабрик страны было потрачено 240 миллионов белорусских рублей.

Эту информацию обнародовал начальник главного управления ветеринарии Министерства сельского хозяйства **Александр АКСЕНОВ**. По его словам, сегодня на всех 78 птицефабриках страны приняты меры по биологической защите птиц. Кроме того, продолжается вакцинация птиц от птичьего гриппа. Это, к слову, мероприятие не из дешевых. По словам специалиста, одна прививка стоит 40 центов, а взрослой птице их необходимо сделать две. В прошлом году, например, было привито около трех миллионов кур. В этом году будет закуплено как минимум миллион доз вакцин. По словам Александра Аксенова, закупки будут проходить по ценам прошлого года.

Кроме того, специальное оборудование для диагностики птичьего гриппа намерена передать нашей стране Россия. Новые аппараты получат четыре центра гигиены и эпидемиологии страны. Стоимость оборудования — полтора миллиона долларов. Но Беларусь не заплатит за него ни копейки. "Это будет гуманитарная помощь или техническая, как раз сейчас идут консультации с МИД, как правильно оформить груз, — сообщил главный санитарный врач Беларуси **Михаил РИМЖА.**

Алеся КОВАЧ.

ЗДЫМАК ГОДА

*Радыё Свабода — гэта больш чым радыё. Гэта яшчэ Інтэрнет, кнігі, культурніцкія праграмы, фотахроніка Супраціву і Адраджэння. Днямі дырэктар Беларускай службы Радыё Свабода Аляксандр Лукашук абвясціў вынікі фотаконкурсу. Лепшым здымкам 2006 года прызнана работа **Яўгена Ацецкага**. Кадр зроблены ў Мінску 25 сакавіка. Аўтар узнагароджаны вандроўкай у Прагу.*

Пётра ВАСІЛЕЎСКІ.

РУБАМ!

Да адказнасці!

Кансерватыўна-Хрысціянская партыя патрабуе прыцягнуць А.Лукашэнку да крымінальнай адказнасці за фальсіфікацыю прэзідэнцкіх выбараў

Як толькі А.Лукашэнка сам публічна прызнаўся ў фальсіфікацыі выбараў, Кансерватыўна-Хрысціянская партыя звярнулася ў Вярхоўны суд Рэспублікі Беларусь з просьбай прыцягнуць яго да адказнасці. І вось адказ:

"Ваша заява ад імя сойму Кансерватыўна-Хрысціянскай партыі — БНФ аб узбуджэнні крымінальнай справы па выніках галасавання на выбарах 19 сакавіка 2006 г. пакінута без задавальнення ў сувязі з тым, што пастаўленыя пытанні не ўваходзяць у кампетэнцыю Вярхоўнага суда".

Вядома ж, паплечнікі Зянона Пазьняка не могуць пагадзіцца з такой адмовай. І сойм Партыі прыняў рашэнне накіраваць у Пракуратуру Рэспублікі Беларусь заяву наступнага зместу:

"У адпаведнасці з арт.10 Закона "Аб Пракуратуры Рэспублікі Беларусь" заяўляем аб неабходнасці пракурорскага рэагавання і прыняцця мер у сувязі з грубым парушэннем заканадаўства, сутнасць якога ў наступным.

23 лістапада 2006 года Аляксандр Лукашэнка, які займае вышэйшую службовую пасаду ў дзяржаве, падчас прэс-канферэнцыі для ўкраінскіх журналістаў агучыў інфармацыю наступнага зместу:

"...Да, последние выборы мы сфальсифицировали. Я уже западникам это говорил. За президента Лукашенко проголосовало 93,5 процента. Говорят — это не европейский показатель. Мы сделали 86. Это правда было. И если сейчас начать пересчитывать бюллетени, то я не знаю, что с ними делать вообще. До выборов нам говорили, что если будут примерно европейские показатели на выборах, то мы ваши выборы признаем. Мы собирались сделать европейские показатели. Но тоже, видите, не получилось. Запад пообещал, что если итоги будут европейские, то все будет нормально. Сделали европейские — ненормально".

Гэтая інфармацыя была агучана на Беларускім тэлебачанні падчас прамой трансляцыі прэс-канферэнцыі і распаўсюджана сродкамі масавай інфармацыі, у тым ліку агенцтвам БелаПАН (http://naviny.by/rubrics/politic/2006/11/23/ic_news_112_262647/) і газетай "Народная воля", №№192—193 за 1 снежня 2006 г.).

Паведамленне А.Лукашэнкі аб яго ўдзеле ў фальсіфікацыі вынікаў прэзідэнцкіх выбараў, якія адбыліся 19 сакавіка 2006 г., утрымлівае прамое парушэнне артыкула 192 "Парушэнне заканадаўства аб выбарах, рэферэндуме або адкліканні дэпутата" і артыкула 424 "Злоўжыванне ўладай або службовымі паўнамоцтвамі" Крымінальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь.

Грубае парушэнне А.Лукашэнкам заканадаўства Рэспублікі Беларусь нанесла вялікія страты дзяржаўным інтарэсам. Парушэнне агульнапрызнаных міжнародных норм правядзення дэмакратычных выбараў стала адной з прычын скасавання ў 2006 годзе гандлёвых прэферэнцый для Беларусі з боку краін Еўрасаюза і Канады.

Пытанне аб адказнасці за грубае парушэнне заканадаўства намі было пастаўлена перад Вярхоўным судом Рэспублікі Беларусь 19 студзеня 2007 года. Суд не адмаўляе наяўнасці парушэння заканадаўства спадаром Лукашэнкам А.Р., аднак не прыняў мер для вырашэння пытання ў адпаведнасці са сваёй кампетэнцыяй і даў фармальны адказ".

Калі з боку Кансерватыўна-Хрысціянскай партыі будзе сапраўдная, а не паказушная ўпартасць то, можа, нечага яна некалі і даб'ецца. Але засмучае тое, што яе барацьба ў большасці выпадкаў носіць, можна сказаць, віртуальны характар. Як і ўсіх астатніх партый.

Андрэй КУЗЬМЯНКОЎ.

Зробім 2007 год годам беларускай мовы і культуры!

21 лютага многія краіны свету адзначылі Дзень роднай мовы. Гэта традыцыя была запачаткавана рашэннем ЮНЕСКА і бярэ свой адлік з 1999 года. З кожным годам гэтае свята набывае ўсё больш шырокі рэзананс у розных грамадствах свету.

Сёлетні 2007 год адметны для нашай краіны і роднай беларускай мовы. У гэты год мы адзначаем 125-годдзе з дня нараджэння класікаў беларускай літаратуры Янкі Купалы і Якуба Коласа. Іх адданасць роднаму слову і свайму народу служыць прыкладам сапраўднага патрыятызму для ўсіх грамадзян Беларусі незалежна ад іх нацыянальнасці.

Рада ГА "Таварыства беларускай мовы імя Францішка Скарыны" звяртаецца да грамадзян Рэспублікі Беларусь з заклікам падпісаць і накіраваць на імя А.Р.Лукашэнкі наступны ліст:

Прэзідэнту Рэспублікі Беларусь Аляксандру Рыгоравічу Лукашэнку
220050, г. Мінск, вул. К. Маркса, 38

Мы, грамадзяне Рэспублікі Беларусь, хочам нагадаць Вам, што ў 2007 годзе споўніцца 125 гадоў з дня народзінаў класікаў нашай літаратуры, вядомых грамадскіх дзеячаў, палітыкаў і навукоўцаў Янкі Купалы і Якуба Коласа.

У сувязі з гэтым мы прапануем выдаць адпаведны Указ, у якім варта адлюстраваць наступнае:

* Абвясціць 2007 год (па прыкладзе суседняй Расіі) годам беларускай мовы і літаратуры.
* Вярнуць у сярэднія спецыяльныя і вышэйшыя навучальныя ўстановы краіны курс "Беларусазнаўства".
* Аднавіць выкладанне гісторыі і геаграфіі Беларусі ў школах з рускай мовай навучання на дзяржаўнай беларускай мове.
* Адкрыць у Мінску Нацыянальны універсітэт з выкладаннем усіх прадметаў па-беларуску і надаць яму імя Якуба Коласа.
* Вярнуць у адукацыйныя стандарты для ВНУ абавязковае выкладанне курса "Беларуская мова: прафесійная лексіка".

№	Прозвішча, імя	Адрас пражывання	Дата падпісання	Подпіс
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				
7.				
8.				
9.				
10.				

КРЫМІНАЛ

Каўбасы з падполля

У пасёлку Мачулішчы (Мінскі раён) у мінулыя выхадныя супрацоўнікамі міліцыі быў выяўлены падпольны мясаперапрацоўчы цэх, што належаў індывідуальнаму прадпрымальніку, жыхару Мінска.

Як паведамілі ў аддзеле інфармацыі і грамадскіх сувязяў УУС Мінаблвыканкама, устаноўлена, што дзейнасць цэха арганізавана адным са сталічных ТДА, дырэктарам якога з'яўляецца жыхар вёскі Валяр'янава. Дазвол на арганізацыю вытворчасці па перапрацоўцы мяса і выраб каўбасных вырабаў у фірмы адсутнічае. Запрошаныя для правядзення далейшага разбору спецыялісты Мінскай абласной ветэрынарнай службы вынеслі заключэнне аб недабраякаснасці прадукцыі і неадпаведнасці санітарна-эпідэміялагічным патрабаванням вытворчага абсталявання, а таксама памяшканняў цэха.

Падчас агляду знойдзена і канфіскавана з вытворчага абароту недабраякасная прадукцыя — мяса курэй, субпрадукты, ялавічына, свініна, гатовыя каўбасныя вырабы ў колькасці 4 тоны, падрыхтаваныя для рэалізацыі ў гандлёвай сетцы Мінска і Мінскага раёна пад таварным знакам Полацкай птушкафабрыкі.

Дзейнасць перапрацоўчага цэха прыпынена да заканчэння разбору.

Вячаслаў БУДКЕВІЧ.

Народная Воля http://www.nv-online.info
23 ЛЮТАГА 2007 г.

ПАЛІТКУХНЯ

Шчыра сказаць, скандал у дэмакратычным блоку ўзнік не сёння. Але не хочацца верыць, што аднадумцы і былыя члены адной каманды не здолеюць памужчынску, сам-насам пераадолець хваравітыя амбіцыі. Бо, па вялікім рахунку, заваёў у дэмакратаў не так шмат, каб дзяліць лідэрства.

І ўсё ж скандал успыхнуў, і першыя спробы яго патушыць плёну не мелі. Прапануем чытачам самім зрабіць высновы і прыняць той ці іншы бок у спрэчцы.

Аляксандр Мілінкевіч адмаўляецца ад удзелу ў Кангрэсе дэмакратычных сіл

Зварот да дэмакратычнай грамадскасці Беларусі

Паважаныя сябры!

У кастрычніку 2005 года Кангрэс дэмакратычных сіл абраў мяне адзіным кандыдатам у прэзідэнты Беларусі. Дзякуючы аб'яднанню тысяч мужных і адданых Бацькаўшчыне грамадзян, мы правялі паспяховую палітычную кампанію, сабралі сотні тысяч подпісаў, сустрэліся з выбаршчыкамі ў большасці раёнаў краіны. Шмат людзей пазбавіліся страху і апатыі, нягледзячы на тое, што ўлада кінула ў турмы больш за тысячу чалавек. Сотні студэнтаў былі выключаны з ВНУ, шмат каго пазбавілі працы за "палітыку". Хоць рэжым устаяў, але мы перамаглі ў свядомасці многіх людзей. Мільёны, што галасавалі за нас, выбралі каштоўнасную альтэрнатыву: "Свабоду, Праўду, Справядлівасць".

Сёння ў свеце ўжо ніхто не сумняваецца: беларусы — гэта народ, які дастойны быць вольным і гатовы змагацца за Свабоду.

Я быў упэўнены, што пасля выбараў мы працягнем супольную працу ў кааліцыі, бо перамагчы можна толькі разам. Тым больш што я адчуваў і адчуваю тую вялікую падтрымку і чаканні нашых суграмадзян. А яны хочуць, каб у нас была адзіная стратэгія, адзін штаб, адзіны лідэр.

Аднак кансалідацыі не адбылося. Палітычны савет аб'яднаных дэмакратычных сіл не змог выканаць аб'яднаўчую місію. Паўгода зацвярджаўся план дзейнасці, а калі быў урэшце прыняты, савет нават не змог стварыць выканкам для яго рэалізацыі. Замест арганізацыі супольнай працы некаторыя кіраўнікі партый пачалі змагацца за лідэрства і шматмесячную падрыхтоўку да Кангрэса. Многія актывісты так захапіліся барацьбой за месца на гэтым форуме, што забыліся пра галоўнае — працу з людзьмі — нават падчас мясцовых выбараў.

На вялікі жаль, першапачатковыя дамоўленасці былі ануляваныя, зменены працэдуры вылучэння дэлегатаў на Кангрэс, а з прычыны пэўных маніпуляцый з подпісамі рэзка ўзмацнілася напружанасць унутры кааліцыі, асабліва ў рэгіёнах.

Я — за аб'яднанне дэмакратычных сіл, я — за Кангрэс, але Кангрэс, які будзе скліканы паводле празрыстых, узгодненых працэдур і мець шырокае дэмакратычнае прадстаўніцтва. Я гатовы ўзяць удзел у новым Кангрэсе, толькі калі на ім будзе абраны лідэр аб'яднаных дэмакратычных сіл з дастатковымі для арганізацыі эфектыўнай дзейнасці паўнамоцтвамі.

Кангрэс мае адбыцца праз месяц, але і сёння няма ўзгодненых пазіцый па ягоным змесце і мэтах. Нядаўна Палітычны савет прыняў рашэнне, што адзіны лідэр не патрэбны. Гэта адкідвае нас на некалькі гадоў назад у пабудове альтэрнатывы існуючаму рэжыму. Лідэрамі будуць цяпер усе кіраўнікі партый, толькі па чарзе на некалькі месяцаў.

Я больш не магу заставацца закладнікам такой сітуацыі і не хачу ўдзельнічаць ва ўнутраных разборках. Дэмакратаў шмат у чым справядліва папракаюць у адсутнасці рэальных дзеянняў. Я супраць таго, каб канкурэнцыя паміж лідэрамі партый паглынула ўвесь патэнцыял дэмакратычнай кааліцыі.

Таму заяўляю пра немагчымасць майго ўдзелу ў маючым адбыцца ў сакавіку Кангрэсе, бо ён прывядзе толькі да раз'яднання дэмакратычных сіл.

Сёння нам трэба ўсе намаганні скіраваць на падрыхтоўку беларускага Дня Волі.

Аляксандр МІЛІНКЕВІЧ.

Партыя БНФ не прымае ультыматумаў і прапануе кампраміс

Ліст-зварот да Аляксандра Мілінкевіча і калег па дэмакратычным блоку накіраваў і лідэр партыі БНФ Віцук Вячорка.

"Сёння, калі наша краіна ўваходзіць у небяспечны для яе будучыні эканамічны і палітычны крызіс, перад Аб'яднанымі дэмакратычнымі сіламі стаяць неадкладныя і стратэгічна важныя задачы, а менавіта:

1. Распрацаваць і данесці да беларускіх грамадзян Антыкрызісную стратэгію — праграму пераадолення крызісу, эканамічных і палітычных рэформ, зберажэння і ўмацавання незалежнасці.

2. Пераканаць Еўрапейскі Саюз і ЗША, што эканамічная дапамога Беларусі, якую мы віталі б у цяперашняй сітуацыі, мусіць увязвацца з патрабаваннямі дэмакратызацыі (вызваленне палітвязняў з адменай рэпрэсіўных законаў, па якіх яны засуджаныя: свабода сходаў і маніфестацый, забарона ўжываць фізічную сілу супраць мірных маніфестантаў; свабода друку з вяртаннем незалежных газет у кіёскі "Белсаюздруку" каталогі "Белпошты", мясцовыя друкарні; дэмакратычныя папраўкі ў Выбарчы кодэкс і выбарчую практыку).

3. Вымусіць беларускія ўлады (у тым ліку і з дапамогай масавых мірных маніфестацый) пайсці з Аб'яднанымі дэмакратычнымі сіламі на перамовы аб правядзенні свабодных выбараў.

Усе гэтыя задачы могуць быць выкананы толькі пры ўмове адзінства дэмакратычных сіл. Без адзінства ніхто аднаасобна не зможа быць партнёрам на двухбаковых ці шматбаковых перамовах. Дый беларускія грамадзяне хочуць ведаць перадусім пазіцыю Аб'яднаных дэмакратычных сіл, а не прыватныя думкі.

Форумам, дзе магчыма сфарміраваць дэлегацыі для перамоў, а таксама прыняць праграму рэформ і план дзеянняў, можа быць толькі Кангрэс аб'яднаных дэмакратычных сіл. Але Кангрэс не павінен быць месцам канфрантацыі і спрэчак. Усе дэмакратычныя лідэры павінны сцішыць персанальныя амбіцыі, пачуць аргументы адзін аднаго і знайсці агульнакарысны кампраміс перад Кангрэсам. Таму я заклікаю сп. Мілінкевіча не станавіцца на пазіцыю ультыматумаў і супрацьпастаўлення сябе ўсім партыйным і грамадскім лідэрам.

Пераканаўшыся ў неэфектыўнасці спроб кулуарна дамовіцца, зыходзячы з пачуцця адказнасці за лёс краіны, я як лідэр Партыі БНФ адкрыта звяртаюся да ўсіх лідэраў Аб'яднаных дэмакратычных сіл, перадусім да сп. Мілінкевіча, з прапановай падпісаць да 25 лютага 2007 г. (за месяц да 25 сакавіка — Дня волі) дамову пад назвай "Кампраміс дзеля адзінства", якая б дазволіла як зберагчы шырокае адзінства, гэтак і эфектыўна выкарыстаць патэнцыял А.Мілінкевіча. Вось яе асноўныя тэзы.

Кампраміс дзеля адзінства

I. Правесці 7-ы Кангрэс АДС у маі 2007 г.

Дэлегатамі Кангрэса з'яўляюцца:

1) Дэлегаты 6-га Кангрэса (2005 г.).

2) Кандыдаты ў дэпутаты мясцовых саветаў у 2007 г., якія сабралі больш за 300 подпісаў за сваё вылучэнне, і актывісты, якія сабралі больш за 300 подпісаў пад Маніфестам "За Свабоду" (легітымнасць гэтых дэлегатаў гарантуе назіральная камісія АДС, якая складаецца з прадстаўнікоў усіх партый і А.Мілінкевіча).

II. На Кангрэсе абіраецца старшыня Палітычнай рады (ПР), які склікае ПР, старшынствуе на яе пасяджэннях, узначальвае дэлегацыі ПР пры міжнародных кантактах і на перамовах з уладай, кантралюе дзейнасць прэзідыума ПР. (Партыя БНФ прапануе абраць на гэту пасаду А.Мілінкевіча і лічыць вартым, каб з такой прапановай да Кангрэса звярнулася цяперашняя Палітычная рада).

Палітычная рада фарміруецца фракцыямі дэлегатаў Кангрэса (партыйнымі і непартыйнымі) прапарцыянальна колькасці дэлегатаў у фракцыі — 1 сябар ПР ад 10 дэлегатаў Кангрэса.

Прэзідыум Палітычнай рады складаецца з кіраўніцтва фракцый, якія маюць колькасць больш за 10% ад агульнай колькасці дэлегатаў Кангрэса. Прэзідыум з'яўляецца выканаўчым органам ПР. Старшынствуюць у Прэзідыуме яго сябры па чарзе, на ратацыйнай аснове. Рашэнні прымаюцца кансэнсусам. Любы сябар Прэзідыума і старшыня ПР можа апратэставаць рашэнне Прэзідыума і вынесці спрэчнае пытанне на пасяджэнне ПР, дзе рашэнне будзе прымацца простай большасцю галасоў. Старшыня Прэзідыума кантралюе дзейнасць старшыні ПР і наадварот.

III. Кангрэс прымае праграму рэформ, план дзейнасці АДС на 2007—2008 гг., звароты да беларускага народа, да беларускіх уладаў, да міжнароднай супольнасці. Усе праекты дакументаў павінны быць даведзены да дэлегатаў Кангрэса не пазней 25 сакавіка 2007 г., абмеркаваны дэлегатамі і падпісаны кіраўнікамі суб'ектаў АДС не пазней як за месяц да дня правядзення Кангрэса.

Спадзяюся, што гэтая кампрамісная прапанова паслужыць асновай для дыскусіі і канструктыўнай супрацы ўсіх адказных палітычных сіл.

З павагай —

Вінцук ВЯЧОРКА,
старшыня Партыі БНФ

СІТУАЦЫЯ

Адзін супраць усіх: прайгрюць усе

Здарылася тое, што можна было чакаць: Аляксандр Мілінкевіч адмаўляецца ад удзелу ў Кангрэсе дэмакратычных сіл, які запланаваны на 17—18 сакавіка.

Як высветлілася, спачатку Мілінкевіч давёў сваё рашэнне да лідэраў Партыі камуністаў Беларускай — Сяргея Калякіна, АГП — Анатоля Лябедзькі і старшыні Партыі БНФ Вінцука Вячоркі, а затым публічна звярнуўся да дэмакратычнай грамадскасці краіны з лістом, у якім патлумачыў прычыны свайго няўдзелу ў форуме.

І ўсё ж кіраўнік аргкамітэта па правядзенні Кангрэса Аляксандр Бухвостаў заявіў "Народнай волі", што працэс падрыхтоўкі да Кангрэса ідзе. Праўда, пакуль невядома, ці ўдасца знайсці ў Беларусі месца для правядзення форуму. *"Будзем весці перамовы з Мінскім трактарным заводам аб правядзенні Кангрэса ў Доме культуры МТЗ"*, — кажа А.Бухвостаў. Праблема ўскладняецца тым, што дасюль няма прынцыповага адказу з Мінгарвыканкама: дазволіць ці не дазволіць сталічная вертыкаль (*хоць усе ведаюць, хто вырашае гэтае пытанне.* — **Аўт.**) праводзіць мерапрыемства ў прынцыпе? У любым выпадку — дома ці ў эміграцыі — Кангрэс пройдзе. Хаця кіраўнік аргкамітэта з'яўляецца прыхільнікам правядзення мерапрыемства на беларускай зямлі.

Адмову А.Мілінкевіча ўдзельнічаць у Кангрэсе аргкамітэт і асабіста Аляксандр Бухвостаў успрымаюць негатыўна. *"А як яшчэ можна ўспрыняць адмову? — задае Бухвостаў рытарычнае пытанне. — Аднак усе кропкі над "і" будуць расстаўлены на пасяджэнні палітычнага савета. Трэба абмеркаваць усе пытанні, звязаныя з узаемаадносінамі паміж Мілінкевічам і кааліцыяй. Магчыма, існуюць проста непаразуменні паміж бакамі, а магчыма, ёсць і прынцыповыя разыходжанні".*

Бухвостаў, аднак, запэўніў: Кангрэс пройдзе ў любым выпадку — з Аляксандрам Мілінкевічам ці без ягонага ўдзелу.

Лідэр ПКБ Сяргей Калякін абвяргае сцвярджэнне А.Мілінкевіча аб тым, што дасюль не вызначаны мэты і задачы Кангрэса. *"Мэты Кангрэса вызначаны яшчэ ў пагадненні: выпрацоўка стратэгіі і тактыкі дзеянняў аб'яднаных дэмакратычных сіл, фарміраванне Палітсавета і выбары кіраўніка Палітсавета, якім на сёння і з'яўляецца Мілінкевіч. Ёсць прапановы ўвесці інстытут сустаршыняў. Лідэра не выбіраюць, лідэрам становяцца, прычым у канкурэнтнай барацьбе. Цяпер такая магчымасць з'явіцца — стаць лідэрам у канкурэнтнай барацьбе. Але, паўтаруся, гэта пытанне, якое не вырашана"*, — кажа Сяргей Калякін.

"Мілінкевіч у сваім звароце канкрэтна і адназначна заявіў: "у кастрычніку 2005 года Кангрэс дэмакратычных сіл абраў мяне адзіным кандыдатам у прэзідэнты Беларусі". 19 сакавіка 2006 года, пасля выбараў, Мілінкевіч перастаў быць адзіным кандыдатам. На жаль, прэзідэнцкія выбары не змянілі палітычную сітуацыю ў краіне, і Мілінкевіч не стаў прэзідэнтам. Але амаль год, як ён не можа з'яўлянца адзіным кандыдатам, бо наогул перыяд кандыдацтва і выбарчая кампанія скончыліся. Больш за тое, за Мілінкевічам няма нейкай палітычнай сілы, якая яго падтрымлівае, — вялікай ці малой. Хаця трэба прызнаць, што Мілінкевіча сапраўды падтрымліваюць каля 10% выбаршчыкаў. Сапраўды (і ў гэтым я згодны з Мілінкевічам), мы правялі прэзідэнцкую кампанію, і правялі яе няблага. Аднак цяпер склалася зусім іншая палітычная сітуацыя. Лёс Беларусі вырашае і Еўрасаюз, і Злучаныя Штаты, і Расія, і, вядома, кіраўнік Беларусі. Толькі аб'яднаныя дэмакратычныя сілы сёння фактычна выключаны з працэсу вызначэння лёсу Беларусі. Кангрэс мусіць засведчыць, што менавіта АДС з'яўляюцца адным з галоўных суб'ектаў пры вызначэнні лёсу Беларусі. А пытанне пра лідэра — унутранае пытанне, другараднае. Новы Кангрэс будзе рашаць новыя задачы", — заявіў Сяргей Калякін.

Старшыня Партыі БНФ Вінцук Вячорка салідарны з камуністамі ў тым, што "пытанне пра лідэрства — другаснае, якое адцягвае ўвагу і дэмакратычнай супольнасці, і грамадскасці ад асноўных пытанняў: якую стратэгію мы прапануем краіне, эканоміцы".

"Я ацэньваю адмову Мілінкевіча адмоўна. У асяроддзі дэмакратычнай аб'яднанай апазіцыі нельга размаўляць адзін з адным мовай ультыматумаў. Ва ўсіх нас ёсць іншы праціўнік, а ў той сітуацыі, якая склалася цяпер, вінаваты ўсе дэмакратычныя сілы, у тым ліку і Мілінкевіч. У той жа час выхад з супольнага працэсу ніяк не магчымы", — мяркуе В.Вячорка.

Цяперашні канфлікт у вялікай ступені — гэта канфлікт персаналій, таму Партыя БНФ прынцыпова заняла нейтральную пазіцыю. "Шкада, што такую заяву Аляксандр Мілінкевіч зрабіў літаральна праз два дні, як Партыя БНФ прапанавала кампраміс, які дазволіў бы захаваць і зберагчы рэйтынг Мілінкевіча і ягоны міжнародны патэнцыял, і зберагчы адзінства ўсіх сур'ёзных палітычных сіл. Мы прапанавалі такі варыянт: Мілінкевіч прызначаецца паўнамоцным прадстаўніком АДС у міжнародных структурах — такі беларускі Хаўер Салана, а выканаўчую функцыю кіраўніка выконваюць па чарзе на ратацыйным прынцыпе лідэры тых палітычных суб'ектаў, якія маюць свае структуры ва ўсіх абласцях. Шкада, што Мілінкевіч адмовіўся ад удзелу ў Кангрэсе літаральна праз два дні пасля нашай прапановы", — падсумаваў Вінцук Вячорка.

"Гэта ўдар па ўсіх нас, у тым ліку і па Мілінкевічу", — перакананы старшыня Партыі БНФ.

Глеб ХМЯЛЬНІЦКІ.

КОНТРМНЕНИЕ

Войтович предложил превратить Конгресс демсил в Национальное собрание

"Давайте используем Конгресс для объединения всех тех, кто чувствует ответственность за страну. Давайте проведем Национальное собрание, на котором обсудим все угрозы, которые стоят сегодня перед Отечеством, и пути нашего развития, попытаемся определить их направление", — говорится в обращении Войтовича.

В качестве участников или делегатов этого собрания Войтович хотел бы увидеть несколько иных людей, чем это представляется объединенным демократическим силам.

"Для этого пригласим на него (собрание) представителей и нынешних властных структур, и бывших руководителей Беларуси, интеллигенцию, представителей бизнеса, дипломатический корпус, специалистов из соседних стран", — предложил академик.

"Давайте обсудим наши проблемы вместе. Уже давно пора так сделать. Давайте начнем", — призывает Войтович, по мнению которого "так называемая "белорусская экономическая модель", которую так расхваливали власти и государственные средства массовой информации, сегодня показала свою недееспособность".

Однако какие бы тяжелые последствия ни ждали страну, еще более страшным и опасным представляет Конгресс или Собрание демократических сил, которое откроет г-н Коноплев или... и к тому же с участием "специалистов из соседних стран".

КУЛУАРЫ

Что не поделили?

Эксперты однозначны в оценках: конфликт в демократическом блоке возник из-за проблемы лидерства. Александр Милинкевич, с одной стороны, настаивает, чтобы на втором Конгрессе демократических сил был избран один лидер Объединенных демократических сил, но с другой стороны — его не устраивает предложенная процедура избрания лидера, поскольку при нынешнем составе делегатов Конгресса Милинкевич практически не имеет шансов оставаться "единым", поскольку большинства голосов, в отличие от первого Конгресса, у него теперь нет.

Напомним, что в соответствии с договоренностями, делегатами Конгресса являются кандидаты в депутаты местных Советов, набравшие в свою поддержку не менее 300 подписей избирателей. После подведения итогов выяснилось, что "контрольный пакет" голосов на Конгрессе получает "левый блок" — коммунисты, социал-демократы Александра Козулина, представители партии женщин "Надзея" и независимых профсоюзов во главе с Александром Бухвостовым. Блокирующий пакет голосов получает Объединенная гражданская партия и Анатолий Лебедько. Традиционный главный ресурс Александра Милинкевича в лице перешедших под знамена незарегистрированного движения "За Свободу!" неправительственных организаций оказать ему необходимую помощь не в состоянии. В отличие от предыдущего Конгресса НГО в выдвижении делегатов на новый форум оппозиции были пассивными.

Компромиссный вариант выхода из сложившегося кризиса предложен Партией БНФ. На обдумывание предложения Милинкевичу дали неделю. Однако уже появились предположения, что Александр Милинкевич будет под разными предлогами тянуть время до 25 марта. Если намеченная на этот день акция протеста оппозиции окажется многочисленной, и политик почувствует, что еще способен вести за собой массы, то у него будет неоспоримый аргумент. Ну а уж если нет...

Денис РУТКОВСКИЙ.

ТАК ДУМАЮ

Это не суверенитет...

Лукашенко ясно выразился: суверенитет Беларусь не потеряет. Это значит, что останется своя банковская система, свой рубль, и это главное.

Высказал свое мнение и вице-спикер Госдумы России Жириновский: *"Никаких президентов, новый Минский округ в России во главе с губернатором-белорусом, и все..."*

Можно сказать, Вольфович — чудак. Но Путин, между прочим, не считает его чудаком, а наградил Жириновского медалью, и для России это многое значит.

Впрочем, что такое наш суверенитет? Во-первых, сегодня им обладает, на мой взгляд, только сам президент и его хозобслуга. Народ совершенно бесправен в собственной стране. Если даже потенциальные оппоненты исчезают из жизни, если их на долгие годы заточают в тюрьму, если студентов силой заставляют подписываться за президента, а КГБ устраивает хапуны, как в далеком 1937-м.

Опомнитесь, у нас нет настоящего суверенитета, нет свободы!

А какой путь деградации за эти годы прошло население! Сначала нужно избавиться от паразитирующего класса, уничтожающего страну, восстановить экономику, оздоровить народ, в школах вместо "мастеров промывки мозгов" должны быть учителя, которые научили бы людей "людзьмі звацца".

Но решать эти проблемы нынешние власти, ясное дело, не намерены. Менять их — и только!

Зоя ВЕСНИНА,
жительница г.Мозыря.

ОТ СЕРДЦА — К СЕРДЦУ

Напишите им...

Ничего не стоит улыбнуться доброму соседу, уступить место незнакомой бабушке место в автобусе, прикусить язык при желании позлословить про коллег по работе. И сделать самый благородный поступок, возвышающий человека перед самим собой, — купить открытку и написать теплые слова политическим заключенным, находящимся в тюремных камерах и на поселении ради нас и нашей свободы.

Для них — Узников совести — нет ничего дороже, как получить от нас, наслаждающихся свежим воздухом и свободой передвижений, открытку или письмо.

Вот их адреса:

АВТУХОВИЧ Николай, лидер предпринимательского движения: 220079, г.Минск, ул.Кальварийская, 36, ИК №1, п/я 35, отряд №3.

ДАШКЕВИЧ Змитер: Могилевская обл., г.Шклов, 213004, исправительная колония №17.

КОЗУЛИН Александр Владиславович, экс-кандидат в президенты Беларуси, лидер Белорусской социал-демократической партии (Грамада): 211300, Витебская обл., Витебский район, пос.Витьба, ИК-3, 1-й отряд.

СЕВЕРИНЕЦ Павел, молодежный лидер: 211656, Витебская область, Полоцкий район, д.Малое Ситно, ул.Лесная, 11.

КИШКУРНО Антон: г.Новополоцк-5, ИК-10, 12-й отряд.

СТАТКЕВИЧ Николай: д.Блонь Пуховичского района Минской области.

ФИНЬКЕВИЧ Артур, молодежный лидер: 212002, г.Могилев, ул.Пушкина 65, ИУОТ №43, комната 211.

САДОВСКАЯ Екатерина, правозащитница: 246035, г.Гомель, ул.Антошкина, 3, ИК №4.

Людмила ГРЯЗНОВА.

ВАС ЦІКАВІЦЬ...

Прозвішча Ганчар вяртаецца ў палітыку

Ці праўда, што жонка зніклага палітыка Віктара Ганчара — Зінаіда Аляксандраўна Ганчар — перанесла цяжкую аперацыю? Як яна сябе адчувае?

Ганна СЯМЁНАВА, Мінск.

Усю раніцу ў аўторак мы тэлефанавалі Зінаідзе Аляксандраўне, каб даведацца пра яе здароўе, але "металічны голас" упарта адказваў: "Сувязь з нумарам адсутнічае. Патэлефануйце пазней". Пазней Зінаіда Аляксандраўна сама заехала да нас у рэдакцыю і прызналася, што сапраўды толькі нядаўна выпісалася з бальніцы пасля аперацыі апендыцыту. І патлумачыла, чаму "сувязь адсутнічала". Аказваецца, раніцай у аўторак пачалося пасяджэнне выканаўчага камітэта Цэнтральнага Савета па стварэнні Саюза левых партый. На гэтым пасяджэнні лідэр Партыі камуністаў Беларускай Сяргей Калякін прапанаваў зацвердзіць кандыдатуру Зінаіды Ганчар на пасадзе прэс-сакратара. Рашэнне было прынята адзінадушна. "Так што мне цяпер і часу няма хварэць", — гаворыць Зінаіда Аляксандраўна.

Лілія ВОРАНАВА.

ЧУЛІ?

Паўла Севярынца не вызвалілі

У аўторак спецыяльная камісія адмовілася ўмоўна-датэрмінова вызваліць маладзёжнага актывіста Паўла Севярынца.

На пасяджэнні камісіі сам Павел заявіў, што не прызнае сябе вінаватым і не збіраецца выпраўляцца.

Нагадаем, што Севярынец быў першым з лідэраў незарэгістраванай арганізацыі "Малады фронт", які апынуўся за кратамі. Ён асуджаны да двух гадоў пазбаўлення волі ў калоніі-паселенні за арганізацыю акцыі пратэсту супраць вынікаў рэферэндуму 2004 года, у выніку якога Аляксандр Лукашэнка змог у трэці раз стаць кіраўніком Беларусі. Зараз Севярынец адбывае пакаранне ў вёсцы Малое Сітна Полацкага раёна. Праз шэсць месяцаў ён павінен выйсці на волю.

Лілія ВОРАНАВА.

Перагоншчыкі апынуцца па-за законам

З 1 ліпеня гэтага года ўступае ў дзеянне новы Мытны кодэкс Рэспублікі Беларусь, якім фактычна будзе спынены бізнес шматлікай арміі перагоншчыкаў, якія дастаўляюць легкавыя аўтамабілі з рынкаў заходніх краін беларускім пакупнікам.

У новым Мытным кодэксе вызначана, што гэты від дзейнасці з'яўляецца дзейнасцю па грузаперавозках. Адпаведна на яе трэба атрымаць ліцэнзію ў Міністэрстве транспарту, зарэгістраваць фірму і г.д. "Пры адсутнасці такіх дакументаў — па даверанасці — мытныя органы прапускаць машыны не будуць", — паведаміў намеснік старшыні Дзяржаўнага мытнага камітэта Уладзімір Гошын.

Ул.інф.

Народная Воля http://www.nv-online.info
23 ЛЮТАГА 2007 г.

АСОБА

Спецдакладчык па Беларусі

Палітычны камітэт Парламенцкай асамблеі Савета Еўропы (ПАСЕ) прызначыў дакладчыкам па сітуацыі ў Беларусі італьянскага дэпутата Андрэа Рыгоні.

Раней дакладчыкам па Беларусі з'яўляўся эстонскі дыпламат Андрэс Херкель. 13 красавіка 2006 года ён прадставіў сваю справаздачу на пазачарговых дэбатах ПАСЕ аб сітуацыі ў Беларусі пасля прэзідэнцкіх выбараў.

Таццяна КАРАВЯНКОВА.

З ПЕРШЫХ ВУСНАЎ

Аптыміст Андрэа Рыгоні

"Я лічу, што вельмі важна пачаць сваю працу, маючы выразнае ўяўленне пра сітуацыю ў Беларусі", — заявіў у эксклюзіўным інтэрв'ю БелаПАН новы дакладчык Парламенцкай асамблеі Савета Еўропы (ПАСЕ) па Беларусі Андрэа Рыгоні.

На яго думку, асабліва важна вывучыць сітуацыю з выкананнем такіх дэмакратычных стандартаў, як свабода думкі, свабода прэсы і незалежнасць судовай сістэмы.

Ужо на пачатку сакавіка новы дакладчык ПАСЕ, паводле яго слоў, мае намер сустрэцца з кіраўніцтвам беларускага парламента.

А.Рыгоні падкрэсліў, што сам прасіў сваіх калег з Палітычнага камітэта ПАСЕ прызначыць яго на пасаду дакладчыка па Беларусі. "Я ўжо знаходзіўся ў Беларусі ў сакавіку 2006 года ў якасці міжнароднага назіральніка за прэзідэнцкімі выбарамі, — зазначыў дэпутат. — Мае наступныя візіты ў вашу краіну будзе планаваць сакратарыят ПАСЕ".

А.Рыгоні выказаў меркаванне, што ў Беларусі неабходна прасоўваць дэмакратычныя каштоўнасці. *"Я спадзяюся на больш высокую гатоўнасць і жаданне з боку беларускіх улад на збліжэнне з еўрапейскімі структурамі, у прыватнасці, з Саветам Еўропы і Еўрапейскім Саюзам"*, — сказаў італьянскі дэпутат. Ён зазначыў, што для наладжвання супрацоўніцтва Беларусі неабходна "паважаць і прытрымлівацца каштоўнасцяў Савета Еўропы". Пры гэтым А.Рыгоні падкрэсліў, што важны працяглы дыялог не толькі з уладамі, але і з апазіцыяй, прадстаўнікамі грамадзянскай супольнасці і няўрадавымі арганізацыямі.

На думку А.Рыгоні, адкрыццё ў Мінску Інфармацыйнага бюро Савета Еўропы будзе спрыяць наладжванню дыялогу. "Добрым крокам можа стаць і актывізацыя маладзёжных абменаў паміж Беларуссю і еўрапейскімі краінамі, а таксама спрашчэнне візавага рэжыму для садзеяння гэтым абменам", — сказаў А.Рыгоні.

Італьянскі палітык зазначыў, што наладжванне дыялогу — гэта працяглы працэс, які патрабуе шмат часу. "Але мы павінны быць поўныя рашучасці давесці яго да канца", — лічыць А.Рыгоні.

ПАМЯТЬ

Зачем нам это было нужно?

Около 29 тысяч белорусов в конце прошлого столетия воевали в далеком Афганистане (от Минска до Кабула почти 4000 км), более 700 человек там погибли. По-разному сложились судьбы вернувшихся домой: одни смогли адаптироваться, включившись в постперестроечный ритм жизни, кто-то стал инвалидом, у других по сей день дают о себе знать раны, а некоторые так и не смогли найти свое место под солнцем.

Всего же до 15 февраля 1989 года, когда из Афганистана были выведены последние советские части, на той войне, если верить официальным данным, погибли почти 15 тысяч военнослужащих советской империи. Оправданы ли были подобные жертвы? Понес ли кто-то из инициаторов кампании за это ответственность?

Сейчас уже известно, что в беседе с Тараки, основателем Народно-демократической партии Афганистана и первым руководителем Демократической Республики, А.Косыгин, бывший Председатель правительства СССР, разъяснял ему: "Наши общие враги только и ждут того момента, чтобы на территории Афганистана появились советские войска. Мы тщательно изучали все аспекты этой акции и пришли к выводу о том, что если ввести наши войска, то обстановка в нашей стране не только не улучшится, а наоборот, осложнится. Нельзя не видеть, что нашим войскам пришлось бы бороться не только с внешним агрессором, но и с какой-то частью нашего народа. А народ таких вещей не прощает" *(архив президента Российской Федерации. Рабочая запись беседы А.Н.Косыгина с Тараки, 20 марта 1979 года).*

И все же, вопреки политической линии, которой советское руководство придерживалось еще в самом начале декабря 1979 года, Политбюро ЦК КПСС 12 декабря официально принимает решение о вводе советских войск в Афганистан. Похоже, что спокойной взвешенной оценки обстановки в тот момент уже не было: 25 декабря в Афганистан вошла 40-я армия под командованием генерал-лейтенанта Юрия Тухаринова (с 1987 года и до вывода войск армией командовал генерал-полковник Борис Громов).

Такой тогда была система власти, таковы были методы принятия решений по важнейшим государственным вопросам. К слову, в СМИ даже не было вразумительного объяснения своему народу причин военного вмешательства, а советские военные советники в Афганистане узнавали о вступлении войск из передач иностранных радиостанций. Запущенная военная машина начинала действовать по своим внутренним законам: почти 10 лет ушло на искусственную поддержку марионеточного кабульского режима, а это требовало огромных финансовых и материальных ресурсов, подорвало и без того хромавшую последние годы экономику страны. А после чудовищной лжи руководства СССР в связи с аварией на Чернобыльской АЭС в 1986 году о якобы незначительном воздействии радиации на своих подданных — плачевные результаты афганской войны еще больше укрепили недоверие людей к правительству, стали мощным катализатором начала развала империи. Хотя и сейчас, к сожалению, нередко можно услышать, особенно от пожилых людей, что Советский Союз в Беловежской пуще "развалили" Ельцин, Кравчук и Шушкевич. За "развал" Союза достается и Михаилу Горбачеву, но при этом проклинающие последнего президента СССР предают забвению тот факт, что именно при Горбачеве войска были выведены из Афганистана: через месяц после прихода к власти он дал поручение тщательно проанализировать состояние афганской проблемы и выразил поддержку посреднической миссии ООН.

Афганом военнослужащие, а их в разное время воевало там от 80 до 104 тысяч человек, сокращенно и для удобства называли Афганистан, а местное население всех представителей "ограниченного контингента" называло "шурави", то есть — русский, в том числе таджиков и узбеков. Кстати, последние были там неплохими переводчиками.

В эту горную страну, расположенную в глубинной части Азии, находящуюся в тех же широтах, что и государства южного побережья Средиземного моря (Тунис, Марокко и Алжир), я был командирован из группы советских войск в Германии летом 1987 года. Мне почему-то не дали дослужить в Германии еще три положенных года и из одной еще незавершенной командировки спешно отправили в другую, будто бы во всей группе войск не нашлось офицера с аналогичной должностью, у которого заканчивались бы установленные сроки.

Осознавая, что я являюсь заложником чьей-то авантюры, а мои малолетние дети могут остаться без отца, я все-таки вынужден был подчиниться приказу и, уповая на Бога, отправился в эту далекую и незнакомую мне страну. А на Родине в этот период вовсю шла горбачевская перестройка: гласность, ускорение, борьба с пьянством, многократно увеличивались тиражи журнала "Огонек" — народ начинал пробуждаться после 80-летнего "гипноза", а прибалты заговорили об отделении от СССР.

До Ташкента летел на рейсовом пассажирском самолете, где в штабе Туркестанского военного округа, находившегося тогда в столице Узбекской ССР, меня должны были назначить в какую-то воинскую часть. Я был приятно удивлен, когда в салоне самолета соседом по креслу оказался мой бывший однополчанин — служили вместе в 11-м танковом полку в Борисове, инженер полка майор Корьёв. Мой попутчик, находясь в отпуске, летел в Ташкент навестить тещу. Разговорились, времени было более чем достаточно, а беседа, как известно, дорогу коротает. Узнав от меня, что я еще недостаточно наполнен чувством интернационального долга, мой знакомый — по жизни инертный и немногословный человек — стал с необычным для него запалом оправдывать целесообразность как самого ввода войск в Афганистан, так и продолжения войны до победного конца. Убеждая меня в исключительной прозорливости и ответственности руководства страны перед своими гражданами, он приводил известные к тому времени аргументы и штампы, якобы обязывавшие это руководство поступать так, а не иначе. Кстати, чем хуже становилась обстановка в Афганистане, тем больше доводов находил официоз в пользу ввода туда войск.

Мне всегда было интересно знать: почему коммунисты все время хотят облагодетельствовать народы всех стран, но при этом не могут привести к процветанию хотя бы какую-то отдельно взятую страну, в том числе и самую богатую по ресурсам в мире — СССР? Задал

этот вопрос своему собеседнику и потому, что большевики еще ранее официально отказались от экспорта революций. Вразумительного ответа на свой вопрос тогда я не получил.

Что-то он еще говорил и о коварных замыслах ЦРУ.

Хотя на самом деле немало тайного и неизвестного в деятельности американского ЦРУ остается и сегодня, то есть многого из того, как развивались подспудные события вокруг Афганистана в конце 1970-х — в начале 1980-х годов. Со своим собеседником я согласился лишь в том, что США немало сделали для того, чтобы основательно втянуть СССР в афганские события: с одной стороны, американцы шумели на весь мир, требуя вывода советских войск; с другой — прилагали усилия к тому, чтобы Советский Союз поглубже увяз в этой стране. Конечно, все их действия довольно последовательно укладывались в общий стратегический замысел, составлявший основу политики США в период холодной войны.

Вероятнее всего, я бы не обсуждал с ним долго эти вопросы, если бы почувствовал, что он лукавит, но, повторюсь, говорил он искренне. Дело в том, что некоторые в то время скрывали свою позицию за громкими словами о партийном и интернациональном долге, хотя сами думали иначе. Но с Корьёвым было по-другому: он говорил с чужих слов, не напрягая свой ум, не рассуждал, как это делает большинство мужчин его возраста, сам верил в то, что говорил.

Долетев благополучно до Ташкента, мы с ним расстались. Но начатый тогда в самолете разговор имел свое продолжение через несколько месяцев после вывода наших войск и бесславного завершения военной кампании. Встретились мы снова в Печинском военном городке, который находится недалеко от Борисова. Он выгуливал во дворе городка свою небольшую собачку, к тому времени находясь уже в запасе. Я напомнил ему о нашей тогдашней беседе. Смутившись, он мне ответил: "Но нам же так говорили", — и, ссылаясь на занятость, ретировался, опустив голову.

В этой связи мне вспоминается и другой случай, когда один бывший участник Великой Отечественной войны сокрушался по поводу того, что Советская армия в свое время не вошла в Австрию и не оставила там свою военную группировку с целью оказания помощи "аборигенам" в построении социалистического общества. Представляете, как об этом сейчас "сожалеют" австрийцы? Интересно, жив ли еще тот ветеран? И если жив, то любопытно было бы знать, как он воспринял нынешний массовый переход стран, бывших участниц Варшавского договора, во "вражеский" блок НАТО.

Конечно же, ни Корьёв, ни мечтатель о благе австрийцев — ветеран Отечественной войны, случайно встретившийся мне, не могли принимать судьбоносных для СССР решений, а лишь поддерживали курс партии и правительства, так как паруса и снасти были не в их власти.

Но были и такие, кто, на мой взгляд, мог влиять на решения престарелого Политбюро ЦК. Я видел одного такого генерала армии, нынешнего депутата Государственной думы Российской Федерации.

Запомнился такой эпизод. Начался плановый вывод войск из Афганистана. Мы с нетерпением ждали своей очереди, готовясь к совершению марша из Джелалабада в Термез (Узбекская ССР), спешно списывали часть имущества и техники, а устаревшие БТРы и наши временные городки со всей начинкой и инфраструктурой готовили к передаче афганской армии. Однажды недалеко от штаба моей части — батальон охраны, в котором мне довелось служить, обеспечивал охрану аэродрома Джалалабада — я обратил внимание на какую-то строительную суету, происходившую вблизи взлетной полосы аэродрома. На небольшом пятачке были собраны бульдозеры, экскаватор и прочая техника, откуда-то взялись большущие бетонные кольца. Среди "строителей" увидел своего знакомого — полковника Евгения Балашова (служили с ним ранее также в Борисове), он был советником в афганской дивизии. Поинтересовался: "Что это за возня?" С его слов я понял, что им дали поручение под землей сделать автономный командный пункт для оперативного управления афганскими частями после вывода наших войск из страны. При этом Балашов сетовал на то, что хочется поскорее вернуться домой, а тут неожиданно "нарезали" участок работы. Когда я довольно громко высказался по поводу этой, на мой взгляд, глупой затеи с командным пунктом, он мне пальцем показал на губы, прося не говорить так громко, а движением глаз указал на стоящего невдалеке генерала Варенникова — самого главного советника в Афганистане. А возмущался я тем, что кому-то опять захотелось закопать огромные средства в землю, а людей оставить под землей на верную смерть. Согласитесь, что вернувшемуся супостату, обнаружившему этот объект, не составило бы большого труда извлечь из-под земли все его содержимое, как это обычно делают крестьяне со своей картошкой. Вполне возможно, что генерала Варенникова идея с подземным пунктом управления осенила после просмотра известного кинофильма "Белое солнце пустыни". Помните, там красноармеец Сухов, спрятавшись с наложницами Абдулы в емкости из-под нефти, впоследствии расправился со всей бандой. Но даже такому предусмотрительному вояке, как Сухов, в том эпизоде было довольно жарко. Не знаю, по какой причине, но тогда они все-таки не довели свое дело до конца, об этом я узнал от Балашова, встретившись с ним позже в Минске.

О генерале Варенникове я снова услышал уже в 1991 году как об одном из участников государственного переворота, пытавшегося со своими единомышленниками сохранить разваливающуюся империю.

До вывода нашей части оставалось несколько дней: в целях безопасности точная дата начала марша не объявлялась. В один из таких томительных дней ожидания, проходя по периметру своего городка, я увидел хорошо знакомого мне, но почему-то грустного замполита соседней с нами афганской радиолокационной роты. Замполит был человеком веселого нрава, под два метра ростом, с большими иссиня-черными усами. Когда я к нему приблизился, он сразу мне задал вопрос: "А что будет с ними?" На глазах у него были слезы. Отдавая себе отчет в том, что наше длительное присутствие в этой стране только усугубило ситуацию, усилило раскол в народе, я все-таки попытался его как-то успокоить и обнадежить. Пожелав благополучия его семье (а у него от малярии умерло трое из пяти малолетних детей), выразил уверенность в том, что только они сами смогут во всем разобраться. Не знаю, насколько мои слова его успокоили, так как мы оба хорошо понимали, что кровавых разборок после нашего выхода им не избежать. Через день о содержании этого тяжелого разговора с афганским замполитом я рассказал своему знакомому журналисту-телевизионщику Михаилу Лещинскому (он тогда вел репортажи из Афганистана для 1-го канала ТВ). Лещинский выслушал меня и с перекошенным от злобы лицом сквозь зубы процедил: "Пусть они перережут друг друга, нашел кого жалеть!" "Приехали!.." — подумал тогда я. Похоже, что это и есть философия истинного интернационалиста.

Вместе с тем я убежден, что на этой удивительно красивой земле, населенной добрыми и гостеприимными людьми, когда-то наступит мир без помощи каких-либо посредников.

Олег ИГНАТЕНКО,
подполковник запаса,
ветеран войны в Афганистане.

Вось такая матэматыка

16-гадовая Насця Палажанка, сябра незарэгістраванай арганізацыі "Малады фронт", апынулася перад пагрозай выключэння з фізіка-матэматычнага класа адной з мінскіх гімназій.

Актывістка была затрымана супрацоўнікамі КДБ 4 лютага падчас пасяджэння Цэнтральнай рады "Маладога фронту" на прыватнай кватэры ў Мінску — разам з яшчэ 28 іншымі лідэрамі рэгіянальных і мінскіх раённых арганізацый. Пасля шматгадзінных допытаў, падчас якіх на кватэрах некаторых маладафронтаўцаў адбываліся ператрусы, усе затрыманыя былі вызвалены, акрамя лідэраў "Маладога фронту" Дзмітрыя Федарука і Алега Корбана. Праз трое сутак і іх адпусцілі пад падпіску аб нявыездзе, хаця супраць маладых хлопцаў узбуджаны крымінальныя справы па артыкуле 193-1 — дзейнасць ад імя незарэгістраванай арганізацыі.

8 лютага кіраўніцтва сярэдняй школы №73 правяло так званы *"савет прафілактыкі"*, на якім было прынята рашэнне падаць дакументы на дзяўчыну ў інспекцыю па справах непаўнагадовых. *"Але паставіць мяне на ўлік не маюць права — на мяне няма ніводнага пратакола аб правапарушэннях"*, — сказала дзяўчына "Народнай волі".

У самой школе ад каментарыяў адмаўляюцца. Але "па сакрэце" настаўнікі сказалі, што Насці пагражае перавод з фізіка-матэматычнага класа ў звычайны. Пры ўсім тым Насця Палажанка мае ў сваім актыве выдатныя ацэнкі, яна шматразовы ўдзельнік алімпіяд і дысцыплінаваная вучаніца.

Георгій ГЛЕБУСЬ.

Набуду кавалачак дарогі!

На сайце Брэсцкага аблвыканкама нас зацікавіла такая аб'ява: камісіяй па правядзенні конкурсаў і аўкцыёнаў пры Івацэвіцкім райвыканкаме на продаж выстаўляецца... кавалак дарогі "ад нафтабазы да вуліцы Сікорскага".

Можна зразумець, калі прадаецца, скажам, комплекс будынкаў базы адпачынку альбо, на худы канец, пальцаасадчны механізм. А то кавалак дарогі!..

"Прадаецца нафтабаза, а дарога — гэта непасрэдна пад'езд да самой нафтабазы, — тлумачыць мне вядучы спецыяліст эканамічнага аддзела Івацэвіцкага райвыканкама **Алена БОНДА**. — *Дарога знаходзілася на абслугоўванні нафтабазы, а таму яе і апісалі разам з апошняй у комплексе. І прадаецца ўсё разам — дарога, кавалак чыгункі, будынак... Дарога асобным лотам прадавацца не будзе, яна проста знаходзіцца на зямельным участку, які выдзелены пад размяшчэнне нафтабазы. Калі Гандлёва-прамысловая палата рабіла ацэнку, яна ацэньвала кожны аб'ект асобна, аднак затым усё гэта сумiравалася і агульнай сумай выстаўляецца на продаж. Аўкцыён аб'яўлены на 20 лютага, першапачаткова нафтабаза ацэнена ў 328 мільёнаў 357 тысяч 881 рубель"*.

Алесь СВЯТЛАНІЧ.

АТЫ-БАТЫ

Сам прыйшоў па прыгавор

У баранавіцкім следчым ізалятары ўтрымліваецца за дэзерцірства былы кантрактнік, які ў 1999 годзе ўцёк у Канаду.

Нядаўна ён з'явіўся з павіннай у пракуратуру. Высветлілася, што ў 2003 годзе вайскоўца дэпарціравалі з Канады ў Расію. Апошнім часам ён жыў у сваіх бацькоў у Мурманскай вобласці.

Дзякуючы супрацоўнікам праваахоўных органаў Расійскай Федэрацыі, яго адшукалі і там. Паводле слоў старшага следчага баранавіцкай міжгарнізоннай пракуратуры капітана Наздрына, яўка з павіннай будзе ўлічана судом. І ўсё ж дэзерціру пагражае пазбаўленне волі ад двух да сямі гадоў.

www.belradio.fm

ГУЧНАЯ СПРАВА

Серыйны забойца ў пагонах

20 лютага ў будынку Гродзенскага абласнога суда пачаўся закрыты суд над міліцыянерам, які абвінавачваецца ў серыйных забойствах.

"Справа будзе разглядацца Вярхоўным судом на выязным пасяджэнні. Суд будзе закрытым, бо гэта звязана з інтымнымі злачынствамі, злачынствамі ў палавой сферы", — сказаў журналістам старшыня Вярхоўнага суда Валянцін Сукала напярэдадні пачатку слуханняў. Як правіла, зазначыў ён, такія працэсы заўсёды з'яўляюцца закрытымі.

Былому камандзіру роты Гродзенскага раённага аддзела дэпартамента аховы МУС Аляксандру Сяргейчыку прад'яўлена абвінавачанне ва ўчыненні ў 1992—2006 гадах 22 злачынстваў, у тым ліку 12 забойстваў, пяці крадзяжоў дзяржаўнай і асабістай маёмасці грамадзян, згвалтаванняў, асабліва злоснага хуліганства, махлярства, а таксама ў незаконным набыцці, перавозцы, захоўванні і нашэнні агнястрэльнай зброі, боепрыпасаў і выбуховых рэчываў, незаконным набыцці і захоўванні псіхатропных рэчываў.

Сяргей ПУЛЬША.

Народная Воля http://www.nv-online.info
23 ЛЮТАГА 2007 г.

ПАРАЛЕЛІ

Калі беларускі пенсіянер зможа зняць вілу на беразе акіяна?

Ісціна пазнаецца ў параўнанні. Калі мы хочам аб'ектыўна ацаніць узровень жыцця ў сваёй краіне, дык павінны ўважліва прыгледзецца да вынікаў развіцця суседзяў, найперш тых, якія выбралі іншы шлях наперад, ды акінуць позіркам хаду перадавых дзяржаў. Каб убачыць, дзе мы ў агульным страі руху да лепшай долі, патроху набліжаемся да паказчыкаў перадавікоў ці, наадварот, адстаём.

Давайце з гэтай пазіцыі ацэнім жыццё беларускіх пенсіянераў.

Найперш пацікавімся памерам пенсій. Летась сярэдні памер пенсіі ў Беларусі склаў 259 тысяч рублёў. Гэта прыкладна 93 еўра. А якая пенсія ў іншых еўрапейскіх краінах?

У каго якая пенсія?

Краіна	Сума сярэдняй пенсіі (у еўра)
Беларусь	93
Эстонія	200
Польшча	240
Славенія	350
Германія	1150
Фінляндыя	1155
Аўстрыя	2260

Як бачым, мы адстаём больш як у два разы па памеры пенсіі ад былых суседзяў па СССР і сацлагеры.

А цяпер звернемся да паказчыка, які больш поўна адлюстроўвае клопат дзяржавы аб пенсіянерах. Размова пра аб'ём, частку зарплаты, якая становіцца пенсіяй пры выхадзе працаўніка на заслужаны адпачынак. Ці колькі працэнтаў ад заробку складае пенсія?

Колькі працэнтаў ад заробку?

Амаль паўсюдна памер пенсіі залежыць ад заробкаў. Хто болей зарабляў, у таго і пенсія вышэйшая. Але ўся справа ў тым, які працэнт ад зарплаты складае пенсія. У розных краінах розны.

У Беларусі летась сярэдняя зарплата склала 590 тысяч рублёў, а сярэдняя пенсія 259 тысяч, ці прыблізна 44 працэнты заробку. Гэта ў сярэднім. У начальства — 70 працэнтаў. А як у іншых краінах?

Краіна	Сума сярэдняй пенсіі (у працэнтах) ад заробку
Беларусь	44
Італія	80–100
Фінляндыя	79
Швецыя	69
Грэцыя	80–100
ЗША	80–100
Германія	70
Славенія	69
Іспанія	80–100

Як бачым, у Беларусі пенсія складае даволі малы працэнт заробку. Для працоўных. А вось для высокага начальства — па еўрапейскіх мерках — 70 працэнтаў. Калі ўлічыць, што ў высокага начальства заробкі высокія, то і пенсія ў іх — за мільён рублёў. Амаль еўрапейская.

І, нарэшце, пацікавімся самым галоўным паказчыкам: колькі жыве чалавек пасля таго, як выйшаў на пенсію? Дзе ён можа ўволю парадавацца жыццём, а дзе дажывае ў нястачы, сам-насам з хваробамі.

Якая працягласць жыцця пенсіянера?

У Беларусі сярэдняя працягласць жыцця 67,5 года. Мужчыны выходзяць на пенсію ў 60 гадоў, жанчыны — у 55. Простыя разлікі паказваюць, што працягласць жыцця беларускага пенсіянера прыкладна 10 гадоў. А калі ўлічыць, што мужчыны ў нас у сярэднім жывуць 63 гады, а на пенсію выходзяць у 60, дык іхняе пенсіянерскае жыццё вельмі кароткае — усяго тры гады.

А якое яно ў іншых краінах?

Краіна	Працягласць жыцця пенсіянераў
Беларусь	10 гадоў
Літва	больш за 11
Польшча	14 гадоў
Францыя	19 гадоў
Люксембург	больш за 20 гадоў
Аўстрыя	20 гадоў
Славенія	20 гадоў
Еўрапейскі Саюз (у сярэднім па Саюзе)	17,75 года.

Спецыялісты нямецкага горада Расток устанавілі, што працягласць жыцця багатага пенсіянера ў Германіі складае 20 гадоў, беднага — 15.

Чаму ж беларускі пенсіянер жыве ў два разы меней, чым заходнееўрапейскі?

Важна не толькі, колькі жыве чалавек, але і як, як ён бавіць свой час, змагаецца з хваробамі.

...Што душа жадае

Не сакрэт, што многія нямецкія пенсіянеры праводзяць апошнія гады свайго жыцця на іспанскім востраве Мальёрка, у Турцыі, Тайландзе і іншых кутках свету. Едуць туды на год, два ці на пастаянна. Бо харчы і абслугоўванне там больш танныя. У тым жа Тайландзе ці Турцыі яны здымаюць прасторныя кватэры ці катэджы, ядуць, што душы даспадобы, ездзяць на экскурсіі ці ў госці да землякоў, якія выбралі такі ж варыянт пенсіённага жыцця. Грошай на такія вандроўкі хапае.

Апошнім часам нямецкія пенсіянеры з захаду Германіі едуць на Усход, бліжэй да польскай мяжы. Тут усё танней, асабліва ў Польшчы. У польскіх супермаркетах у два разы танней прадукты. *"Тут, ля польскай мяжы, я магу дазволіць сабе кожны дзень есці далікатэсы"*, — кажа адзін пенсіянер.

Дарэчы, месца ў доме для пажылых на ўсходзе Германіі амаль у два разы танней, чым на захадзе, у месяц усяго 620 еўра. І гэта за самы высокі ўзровень догляду. Такая цана па кішэні большасці нямецкіх пенсіянераў.

Такія дамы для пажылых ёсць ва ўсіх краінах Заходняй Еўропы. У іх кожны пенсіянер мае асобную кватэру. Калі пагоршыцца самаадчуванне, дастаткова націснуць на кнопку, і хутка завітае медработнік, які акажа кваліфікаваную дапамогу. Для жыхароў дома ладзяцца канцэрты, іншыя мерапрыемствы.

Маючы добрую пенсію, можна знайсці варыянт жыцця па душы. Брытанскі часопіс "Йорс" правёў апытанне пенсіянерак ва ўзросце 69—70 гадоў. Большасць адказалі, што адчуваюць сябе як у 48—50 гадоў і напярэдадні ў іх яшчэ шмат гадоў жыцця. А бабулямі адчуваюць сябе тады, як стукне 80. Большасць адказала, што любяць падарожнічаць па ўсім свеце.

Варта дадаць, што сярэдняя працягласць жыцця жанчын Брытаніі складае 88 гадоў. Адно непакоіць 70-гадовых пенсіянерак — тое, што ім малавата надае ўвагі грамадства.

Канешне, і ў Еўропе ў пенсіянераў хапае праблем. Але скажыце, ці можа беларускі пенсіянер паехаць за тры моры ў Тайланд, што ля экватара, зняць там на год ці два вілу на беразе акіяна і штодня есці далікатэсы ці ездзіць па суседніх краінах? Ці можа наша 70-гадовая бабуля адчуваць сябе, як у 50 гадоў, і падарожнічаць па свеце? І ці будзе калі такое?

Алесь ДРАБЧУК.

16 экспозицій

План проведения национальных выставок и экспозиций Беларуси за рубежом в 2007 году утвержден постановлением Совета министров №131.

Согласно документу, республика организует в нынешнем году 16 национальных выставок и экспозиций в 12 странах. Это должно способствовать продвижению отечественных технологий, научных разработок, товаров и услуг на внешний рынок.

В России пройдут три национальные выставки: в Волгограде, Москве и Калининграде. Кроме того, будут организованы две экспозиции на Красноярской промышленной неделе и Всероссийском научно-промышленном форуме "Россия единая" в Нижнем Новгороде.

Национальные выставки Беларуси пройдут также в Азербайджане, Вьетнаме, Польше, Узбекистане, Казахстане и Литве. Экспозиции отечественных товаров и услуг появятся на Ганноверской промышленной ярмарке, на Харбинской торгово-экономической ярмарке, Дамасской, Стамбульской и Делийской международных ярмарках.

Будет вдвое дешевле

Новая плита, для производства которой планируется использовать белорусские технологии и материалы, будет примерно вдвое дешевле зарубежных аналогов при сопоставимом качестве. Ее стоимость на выходе с завода может составлять чуть более 200 тыс. белорусских рублей. Примерно 40 тыс. плит государство готово приобрести в рамках реализации программы по развитию и возрождению села.

По словам премьера Сергея Сидорского, создание в Гомеле завода по производству газовых плит станет одним из этапов на пути к образованию в республике холдинга, который будет производить весь спектр так называемой "белой техники" — холодильников, стиральных и посудомоечных машин, газовых и электрических плит, печей СВЧ и других товаров.

Олег РАКИТСКИЙ.

Курс — Венесуэла

В 2007 году БелАЗ начинает экспорт автомобилей в Венесуэлу. Это новый рынок для белорусского предприятия. В прошлом году БелАЗ впервые вышел на рынок Австралии, ЮАР, Ирана.

РЕЗОНАНС

Неужели Чернобыля мало?

Под таким заголовком в нашей газете 2 февраля этого года была опубликована статья, которая вызвала большой резонанс. Сегодня публикуем одно из полученных писем. Оно от читателя из Гомеля и содержит интересные предложения по решению энергетической проблемы.

Одни говорят, что атомная энергия опасна и не нужна, другие — мы без нее никак не обойдемся, ибо нет никакой альтернативы в обеспечении электроэнергией и топливом наших энергоемких предприятий. Кому верить?

Тем временем руководство страны, не дождавшись четкого ответа на вопрос, уже приняло решение о срочном строительстве атомной станции. Говорят, что в Могилевской области подобрана площадка под строительство. Руководство страны, не обсудив все точки зрения, опять делает белорусов заложниками второго Чернобыля.

Кто будет строить атомную станцию? Конечно, компания "Атомстройэкспорт" России. А откуда будет поступать топливо? Конечно, из России. А где будем производить захоронение радиоактивных отходов? Опять же в России. За все это нужно будет платить и платить России миллиарды рублей. Поэтому все доводы об экономической независимости от России, которая якобы появится у Беларуси, если построить АЭС, оказываются несостоятельными.

Ученые предлагают различные выходы из создавшегося положения: строительство ветряков, добычу тепла из подземных источников, строительство тепловых станций на дровах, торфе и угле и так далее и тому подобное. Однако все забыли о воде. В Беларуси протекают сотни малых и больших рек, таких как Днепр, Неман, Западная Двина, Сож, Припять, Березина. Наши деды и прадеды ставили на них мельницы, вода работала на человека. Строили же при бывшем СССР гидроэлектростанции, и много строили. Они и сейчас работают и еще многие десятилетия будут работать. Так почему мы забыли о них?

Само строительство этих гидроэлектростанций будет намного дешевле да и получаемая электроэнергия также дешевле будет. Экологически эти станции безопаснее и в то же время и независимость получим от российских энергоносителей.

Я считаю, что нужно срочно определить места возможного строительства гидроэлектростанций. Когда по весне разольются реки, посмотреть, где что затапливает, а потом сделать детальную съемку. Мы таким образом избежим затопления пахотных земель. Конечно, на реке Припять мы не построим гидроэлектростанцию, здесь поднятие уровня воды на метр-два приведет к затоплению огромных территорий. Но на севере Беларуси, северо-востоке имеются места, где протекают реки среди высоких берегов, и подтопление здесь никому не грозит. Многие деревни вымерли, поля и поймы рек заросли кустарником, сенокосы не используются, скот не пасется в поймах. Так что искусственно созданные плотины создадут водоемы, где можно будет разводить рыбу, строить по берегам места отдыха. Мы же в центре Европы.

Вместо этого нас убеждают, что у нас будет установлен самый безопасный энергоблок. И на этот счет не может быть никаких дискуссий и споров. Решение принято и его нужно выполнять. Идет прямое лобирование интересов "Росатома". Ему нужна работа: в Иране или Китае, Болгарии или Беларуси — разницы нет — дураки найдутся.

Вся эта спешка говорит о том, что в Беларуси нет концепции и стратегии энергетической безопасности. Нужно срочно создать специальные группы по изысканию и строительству экологически безопасных гидроэлектростанций и теплоэлектростанций (ТЭЦ).

Как гражданин Беларуси и постоянный читатель вашей газеты я хочу получить квалифицированные ответы специалистов, а не политиков, которые делают нас, моих детей и внуков заложниками второго Чернобыля. Я уже нахватался радиации и не хочу, чтобы мои внуки были заложниками необдуманных решений политиков.

С уважением —

Михаил БРАГИНСКИЙ, житель г.Гомеля.

ИДЕЯ!

Хотите пенсию в 4 миллиона рублей?

Это реально. В перспективе. Хотя и воспринимается какчто-то невероятное

Ведь пенсии у нас маленькие. Средняя в декабре прошлого года составила 292 тысячи. Как прожить на такие деньги? Вот поэтому каждый пятый белорусский пенсионер работает. За это они получают не полную пенсию, а поменьше, у кого она больше средней.

У нас складывается мнение, что пенсии труженикам уменьшают в два-три раза. К тому же эта система несправедливая. Трудящимся в сфере материального производства и в других отраслях пенсии начисляют в размере 22% от фактической зарплаты, представленной для исчисления пенсий, а служащим госаппарата — 50%, то есть в 2 с лишним раза больше.

Но как же заработать пенсию хотя бы в 4 миллиона рублей? Для этого надо перейти на накопительную систему по предлагаемой нами белорусской модели. Известно, государство денег на выплаты пенсий не имеет. Оно берет их из зарплаты каждого работающего, потом их делят между пенсионерами. Причем распределяют несправедливо. Так не лучше ли отчисления из зарплаты каждого перечислять на его личный счет для будущей пенсии?

Давайте прикинем, какая пенсия получится после перехода от действующего пенсионного обеспечения на систему накопления денежных средств трудящимися для своей пенсии.

Произведем экономические расчеты по накопительной системе исходя из средней начисленной заработной платы в Республике Беларусь за ноябрь 2006 года. Тогда средняя начисленная заработная плата составила 611.482 рубля. Обязательный страховой взнос составил 36 процентов от фонда заработной платы, или в денежном исчислении 220.133 рубля.

Следовательно, при условно стабильной заработной плате в течение 50 лет от фонда заработной платы гражданина в среднем будет отчислено и перечислено на его личный счет за год 2,6 миллиона рублей, за 40 лет — 105,7 миллиона рублей, а за 50 лет — 132 миллиона рублей. Банк каждый год будет предоставлять эти денежные средства в кредит под 12 процентов годовых, из которых 50 процентов прибыли будут перечисляться на личный счет каждому трудящемуся гражданину в накопление, а 50 процентов прибыли — в Накопительно-пенсионный фонд для выплаты пенсий и пособий.

Таким образом, накопленная сумма денежных средств каждого гражданина в среднем по Беларуси через 40 лет его трудовой деятельности составит 422,5 миллиона рублей, а через 50 лет трудовой деятельности — 792,6 миллиона рублей. Такие накопления одного гражданина составят в среднем по стране при средней заработной плате в 611.482 рубля.

Заработанное честным и добросовестным трудом пособие, или "собственная пенсия" гражданина, в среднем через 40 лет трудовой деятельности составит более 4 миллионов рублей в месяц, а через 50 лет добросовестного труда — 7,3 миллиона рублей в месяц.

При сохранении действующего пенсионного обеспечения и в далекой перспективе, то есть в течение 50 лет также при условно стабильной заработной плате, пенсия останется на уровне декабрьской 2006 года, то есть в сумме 292 тысячи рублей, или примерно в 25—26 раз меньше, чем при накопительной системе.

Как видим, при такой системе человеку обеспечена достойная старость. Он не будет просить помощи у государства. Не станет обременительным для родственников и для общества.

Что для этого надо? Разработать и принять соответствующие законы, подобрать высококвалифицированную команду в Накопительно-пенсионный фонд, которая могла бы эффективно использовать народные средства.

На протяжении перехода от действующего пенсионного обеспечения на накопительную систему в течение 8—10 лет необходимы кредиты фонду, принимая во внимание то, что накапливаемые денежные средства трудящихся в сумме более 12 триллионов рублей каждый год будут использоваться в сфере материального производства Республики Беларусь.

Такой переход выгоден и государству. Каждый будет стараться работать лучше, зная, что сколько заработает отчислений в фонд, столько и получит в старости. А государство имело бы в банке и в Накопительном фонде солидные денежные средства для решения важных задач.

Последние годы мы настойчиво предлагали эту идею, но дело пока не сдвинулось.

Анатолий СЫРОМЯТНИКОВ, кандидат экономических наук, Николай СЫРОМЯТНИКОВ, инженер-конструктор.

ПРАЦЯГ ТЭМЫ

Аляксандр МІЛІНКЕВІЧ:

«Мэта майго звароту да Лукашэнкі — зусім не просьба пра пасаду...»

У адным з мінулых нумароў "Народная воля" надрукавала тэкст адкрытага ліста экскандыдата ў прэзідэнты Беларусі Аляксандра Мілінкевіча да Аляксандра Лукашэнкі.

Які рэзананс з боку ўлады атрымаў гэты крок?

— Афіцыйнай рэакцыі пакуль няма, — *адказаў "Народнай волі" Аляксандр Мілінкевіч.*

— Але ж па законе аб зваротах грамадзян Вам павінны абавязкова адказаць.

— Так. Але цалкам магчыма, што адказу не будзе, я гэта прадугледжваў. Аднак гэта зварот не толькі да Лукашэнкі. Гэта зварот да многіх груп, у тым ліку да чынавенства. Шчыра кажучы, я не буду сумаваць, калі не дачакаюся адказу. Значыць, не дазрэлі яшчэ... Калі больш прыцісне эканамічная сітуацыя — будуць лепш ісці на кантакт...

— Можа, ведаеце, як чыноўнікі з той жа Адміністрацыі прэзідэнта ці нават з гарвыканкама паставіліся да гэтага ліста?

— У іх была добрая рэакцыя. Я сапраўды хачу паказаць, што мы — канструктыўныя, што нам рэвалюцыі не патрэбны, асабліва калі незалежнасць пад пагрозай і ў эканоміцы можа быць вялікі крызіс. А чыноўнікі, калі гэта чуюць, кажуць: выдатна, аказваецца, з вамі можна супрацоўнічаць...

— Аляксандр Уладзіміравіч, скажыце, а пасля прэзідэнцкіх выбараў Лукашэнка не прапаноўваў Вам заняць нейкую пасаду?

— Не, такіх прапаноў не было. Але калі б і былі, то я б не пагадзіўся. І мэта майго звароту да Лукашэнкі — зусім не просьба пра пасаду. Сёння якую б ты пасаду ні атрымаў — ты ўсё роўна не самастойны чалавек. Адказнасць маеш вялікую, а магчымасці — амаль нулявыя. І ў такой сістэме я б ніколі не працаваў: я — чалавек, які вельмі любіць поспех... Але спрыяць таму, каб краіну вывесці з крызісу, я гатовы.

— І дзеля гэтага гатовы сесці за адзін стол з Лукашэнкам.

— Так, але пры адпаведных умовах, якія я назваў у сваім лісце і якія да мяне агучыў Еўрасаюз. Мае ўмовы цалкам паўтараюць умовы Еўрасаюза, і гэта знарок зроблена. Першая і самая простая — вызваленне палітычных вязняў.

— Цікава, як Вы адрэагавалі на крытыку, якая гучала на Ваш адрас пасля ліста да Лукашэнкі з вуснаў некаторых апазіцыйных лідэраў?

— Я ведаў, што так будзе. І нават чакаў большага абурэння. Але шмат хто кажа, што гэта — добры і разумны ход, гульня па новых правілах. А тыя, хто не зразумеў, — гэта людзі, якія выступаюць цалкам за радыкальны падыход: ніколі рукі не працягну, ніколі не сяду... Накіроўваючы гэты ліст Лукашэнку, я зыходзіў з таго, што ў Еўропе, нават у Паўднёвай Амерыцы вельмі многа прыкладаў ёсць, калі менавіта за "круглым сталом" агульнымі намаганнямі выходзілі з крызісу. Таксама, дарэчы, у дыктатарскіх умовах...

Марына КОКТЫШ.

АФІЦЫЙНА

Як паведамілі "Народнай волі" ў Адміністрацыі прэзідэнта, зварот Мілінкевіча зарэгістраваны, ён трапіў у аддзел пісем, як, дарэчы, і шматлікія лісты іншых грамадзян Беларусі, якія амаль кожны дзень звяртаюцца да А.Лукашэнкі са сваімі праблемамі.

"А які павінен быць рэзананс? — запытаўся ў "Народнай волі" супрацоўнік Адміністрацыі, які не назваў свайго прозвішча. — *Ці гэта такая знамянальная падзея для краіны? Я таксама магу ліст Бушу напісаць, і што з таго?.."*

Народная Воля http://www.nv-online.info
23 ЛЮТАГА 2007 г.

Попробуйте догнать!

Америка продолжает лидировать. Хотя и не во всем

В начале каждого года американские СМИ изучают таблицы статистики за минувший год и сравнивают данные. Это занятие нельзя назвать чисто досужим: на основании опубликованных данных законодатели и обозреватели делают выводы, которые отражаются на жизни каждого живущего в стране.

Давайте и мы взглянем на некоторые цифры минувшего года, которые прояснят хотя бы частично представления об Америке.

Население США составляет менее 5% всех жителей планеты, однако страна насчитывает наибольшее число миллиардеров (371), пользователей Интернета (205, 3 миллиона) и регистрирует наибольшее число патентов. США держат пальму первенства по числу лауреатов Нобелевской премии (296) и обладают самой могучей военной силой, для поддержания которой Вашингтон ассигнует на военные цели столько, сколько все остальные страны мира вместе взятые.

Американская экономика остается крупнейшей в мире с ВВП, равным 13,3 триллиона долларов, и золотым запасом в 157,8 миллиарда. Но одновременно экономика США лидирует по уровню государственного долга (8,6 триллиона) и дефицита федерального бюджета (2,1 триллиона). США занимают первое место по потреблению нефтепродуктов (четверть мирового объема) и производству ядерной и геотермальной энергии, но третье место — по производству солнечной и ветровой энергии (позади Германии и Японии).

Америка тратит на охрану здоровья своих граждан больше остальных стран мира (5700 долларов в год на человека). Однако 43 государства (в том числе Монголия и Ливан) насчитывают больше врачей на душу населения, 48 стран — больше больничных коек, а 33 страны (среди них Куба) имеют меньшую детскую смертность. США занимают 30-е место в мире по продолжительности жизни женщин и 28-е место по этому показателю у мужчин. Здесь же, наверное, уместно привести данные статистики о том, что США лидируют по числу лиц с избыточным весом.

Америка остается на первом месте по количеству заключенных (2,2 миллиона, или 737 человек на 100.000 жителей). Многие обозреватели ставят этот факт в заслугу полиции, которая действует решительно и эффективно.

Америка, родина феминизма, занимает пятое место по числу женщин-законодателей, руководителей государственных структур и топ-менеджеров. По результатам выборов 2006 года в Конгрессе оказалось 17% женщин.

Завершить эту неоднозначную картину можно следующим фактом: США продолжают оставаться главной точкой притяжения в опросах жителей Европы, Азии, Африки и Латинской Америки, намеревающихся эмигрировать из своей страны.

ФОТОФАКТ

Участники карнавала в Кельне (ФРГ) с изображениями Николя Саркози и Сеголен Руайяль — претендентов на пост президента Франции.

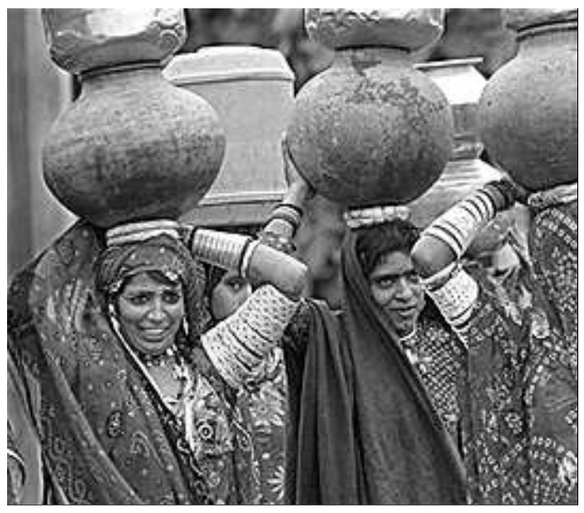

В некоторых деревнях Индии питьевую воду до сих пор приходится носить издалека.

ПОЛИТИЧЕСКАЯ СЕНСАЦИЯ

Удивительный любовный треугольник

Десятилетиями это мощное трио оставалось разделено из-за политических разногласий, пограничных споров и давних опасений. Но недавняя встреча в Дели министров иностранных дел Индии, Китая и России показала, что в отношениях этих стран произошли значительные изменения, способные привести к созданию нового стратегического альянса.

Вместе со 143-миллионным населением России две самые населенные страны в мире, в каждой из которых более миллиарда человек, представляют 40% человечества, пятую часть мировой экономики и располагают большей частью ядерных боеголовок в мире. Эти три государства быстро входят в число новых сверхдержав, которые контролируют мировое производство, запасы энергоносителей все большее место занимают в сфере услуг. А в связи с ростом их благосостояния и мирового влияния они проявляют все большую заинтересованность в достижении общей экономической и политической мощи.

В своем коммюнике министры сообщили, что они решительно привержены *"многосторонней дипломатии"* и их новый союз не направлен против *"интересов какой-либо другой страны"*. Это самый недвусмысленный из дипломатических способов сообщить Вашингтону, что страны не пытаются создать новый антиамериканский альянс. В особенности дорожит своими плодотворными отношениями с США Индия — благодаря особым отношениям она уже заключила беспрецедентное соглашение о ядерном сотрудничестве, а возможность индийских технологий возросла. Китай также крайне заинтересован в том, чтобы успокоить Вашингтон относительно экономических последствий этого сближения и политических намерений альянса. Только Россия при президенте Путине, похоже, вновь впала в жесткий антиамериканизм и публично осуждает администрацию Буша за Ирак, Иран и систему противоракетной обороны. России, однако, нужно продавать свои энергоносители Западу, так что она тоже заинтересована снизить недавно возросшее напряжение.

Несмотря на всю проявленную мягкость, Вашингтону адресовано довольно четкое сообщение: три страны бросают вызов статусу Америки как единственной сверхдержавы, ратуя за "многополярный" мир. Это подтверждает и подчеркнутая ими необходимость усилить Организацию Объединенных Наций, которая сейчас крайне слаба.

Отходом от прошлых взглядов, однако, является стремление избежать деления на два лагеря. Еще с советских времен у Индии установлены теплые отношения с Россией — недавно им был придан новый импульс благодаря визиту президента Путина и росту военных поставок. Но Китай не слишком близок ни к России, ни к Индии. Из-за споров о границах в 1962 году испортились его отношения с Индией, в 1969 году — с Советским Союзом. Торговля Китая с обеими странами ведется менее активно, чем могла бы (хотя торговые отношения с Индией быстро развиваются). А Россия была долгое время больше сосредоточена на Западе, а не на Азии, и лишь теперь оценила спрос на энергоносители, существующий как в Индии, так и в Китае.

Вашингтону следует воспринять это сближение спокойно. Китай и Индия не намерены жертвовать связями с Америкой. Обе страны способны смягчить параноидальную обиду, свойственную, как кажется, Москве, и они могут создать стабильные рамки для быстрого развития Азиатского региона. И все три государства крайне заинтересованы в обеспечении предсказуемого торгового климата — он нужен, чтобы обогатить нетерпеливое, многолюдное и требовательное население в самих этих странах.

The Times.

КОРОТКО

А Сенат заблокировал...

Республиканцам в Сенате удалось заблокировать принятие необязывающей резолюции, которая осуждала план президента Буша направить дополнительные войска в Ирак. Накануне аналогичную резолюцию утвердила Палата представителей. Эту тему подробно смаковали российские СМИ.

В ходе процедурного голосования республиканцы, находящиеся в меньшинстве, не допустили обсуждения резолюции в Сенате, контролируемом демократами. По правилам Сената для постановки резолюции на голосование требуются голоса 60 сенаторов из ста. В данном случае 56 сенаторов высказались "за" и 34 "против". Десять членов Сената не голосовали.

В течение февраля уже во второй раз республиканское меньшинство в Сенате блокирует обсуждение политики президента в Ираке.

Нехватка продуктов в Северной Корее

Международные гуманитарные организации надеются, что недавний дипломатический прорыв в переговорах с Северной Кореей даст им возможность возобновить поставки в страну предметов первой необходимости. Не исключено, что именно бедственное положение населения отчасти подтолкнуло пхеньянское руководство к уступкам на переговорах о ядерном разоружении.

Продовольственный кризис в КНДР достиг своего апогея в середине 1990-х годов, когда, по оценкам, от голода в стране умерло до миллиона человек. В последующие годы улучшение урожая и помощь из-за рубежа облегчили ситуацию. Однако сейчас, по словам представителя Всемирной продовольственной программы ООН Пола Райзли, дефицит продуктов в Северной Корее снова обострился. "Нехватка злаков — риса, зерна, кукурузы — составляет порядка миллиона тонн", — говорит он.

Продовольственный кризис в КНДР, заявляют эксперты, вызван неповоротливостью бюрократии и изоляцией страны от внешних рынков.

«Свадьба Туи»

В Берлине состоялось присуждение главных призов кинофестиваля "Берлинале". Лучшей работой на кинофестивале жюри признало китайскую ленту "Свадьба Туи" режиссера Вань Кань-Яня, удостоенную "Золотого медведя". Кроме того, этот фильм получил также премию экуменического жюри.

"Серебряного медведя" получили актерский ансамбль фильма "Добрый пастух" Роберта де Ниро и Нина Хосс, сыгравшая главную роль в драме немецкого режиссера Кристиана Петцольда "Йелла", за лучшую женскую роль. Еще один "Серебряный медведь" за лучшую режиссерскую работу присужден израильтянину Йосефу Седару, снявшему фильм "Бофорт".

СКАНДАЛЫ

Садальский посмеялся над штанами российского посла

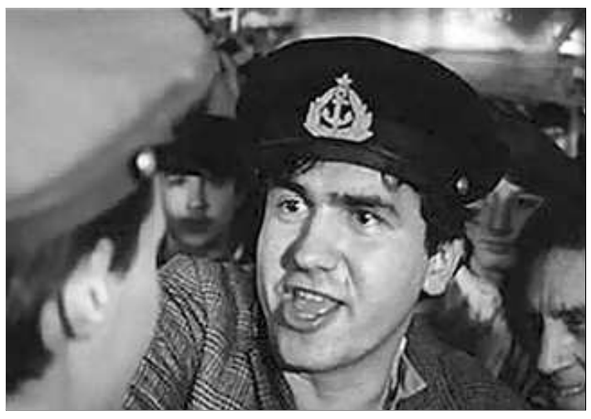

Артист Станислав Садальский, который на днях гостил в Тбилиси, выступил с резкой критикой в адрес российского посольства в Грузии и посла Вячеслава Коваленко, сообщает "Росбалт". Он обратился в российский МИД с просьбой прислать в Тбилиси лопату, "чтобы выгребать из штанов посла". Для чего конкретно предназначается лопата, артист не уточнил.

Возмущение Садальского вызвала реакция дипломатов на проходивший в Тбилиси спектакль "Семейный брак — любовная трагедия", в котором играл и он сам. Российское дипломатическое ведомство опровергло информацию СМИ о том, что пьеса была поставлена при его содействии. *"В организации этого спектакля мы участия не принимали"*, — заявил представитель посольства Иван Волынкин.

Это заявление звучало несколько двусмысленно, если учесть, что незадолго до этого президент Грузии Михаил Саакашвили в торжественной обстановке вручил Станиславу Садальскому грузинский паспорт и одну из высших государственных наград республики — орден Чести. Артист сам попросил о грузинском гражданстве в октябре 2006 года, выразив таким образом свой протест против кампании по преследованию грузин в России.

Садальский, по его словам, ожидал, что после спектакля, который восстанавливает духовные связи между двумя странами, российский посол скажет ему: *"Вот Вам деньги, или вот Вам грамота, спасибо, Вы делаете за меня мою работу". "Не-ет, я читаю сегодня, что они, видите ли, не имеют никакого отношения"*, — возмущается артист. *"Ну что, господин посол? Посол, а не посол бы ты?"* — добавил Садальский.

Lenta.ru

ЛЮБОПЫТНО

Открытка шла 90 лет

Почтовая карточка, посланная из окопов Первой мировой войны, 90 лет спустя доставлена по адресу.

18-летний рядовой Вальтер Батлер находился в окопах во Франции, откуда и послал открытку своей невесте Эмми Хикс в британский городок Коулерн, графство Уилтшир.

До невесты открытка, датированная 1917-м годом, не дошла. Зато недавно была доставлена ее 86-летней дочери, Джойс Халберт, адрес которой установили сотрудники почты.

Главная певунья мира

Жительница Южной Кореи Ким Секок установила мировой рекорд по караоке, спев около тысячи песен чуть меньше, чем за 60 часов.

После такого певческого марафона Ким Секок без сил рухнула на пол. Позднее она рассказала, что пела для больного мужа.

Ким взяла микрофон караоке в одном из сеульских баров в понедельник и пела до вечера в среду. По сообщениям, она на 36 минут "перепела" одного немца, установившего рекорд в караоке в прошлом году.

«Подмосковный» грипп опасен!

Разновидность птичьего гриппа, выявленная в Подмосковье, опасна для человека, сообщает РИА Новости. По словам пресс-секретаря Россельхознадзора Алексея Алексеенко, в ходе экспертизы было установлено, что птицы в пяти районах Московской области заражены азиатским вариантом птичьего гриппа H5N1. Этот вирус может передаваться человеку.

За год в Китае попались на взятках сто тысяч коммунистов

В 2006 году в Китае около 100 тысяч коррупционеров из правящей Коммунистической партии были подвергнуты дисциплинарным наказаниям. Тем не менее чиновники признают, что решить проблему взяточничества в короткое время почти невозможно, передает AFP. В 2005 году за коррупцию были наказаны 115 тысяч коммунистов.

Более 80 процентов наказанных были уличены во взятках или нарушении финансовых законов партии. Около трех с половиной тысяч человек были подвергнуты судебным разбирательствам. В их числе и семь чиновников, занимающих должности на уровне члена Кабинета министров или губернатора провинции.

За что?

Команда Кадырова, то есть группа чиновников, которую собрал вокруг себя первый пророссийский президент Чечни Ахмат Кадыров, с момента его гибели в результате теракта в мае 2004 года, рассматривала Рамзана как наиболее оптимального преемника отца. Исполнению мечты мешала конституция, которую жители Чечни только в марте 2003 года приняли всенародным голосованием. Она устанавливала 30-летний возрастной ценз для президента.

30 лет Рамзану исполнилось 5 октября 2006 года. Всенародно избранному президенту Алханову оставалось еще два года до окончания срока, но ему не постеснялись сразу же предложить уйти. Чеченец и милицейский генерал Алу Алханов стойко отвечал, что раз его избрал народ, то и отставка — дело Всевышнего или главнокомандующего. А оставаться в должности становилось крайне трудно: нетерпение наследника становилось все ощутимее. Рамзану было куда спешить — его карьера тоже зависит главным образом от главнокомандующего, а если дать Алханову доработать срок до конца, до августа 2008-го, главнокомандующий, он же президент России, может смениться. Чем ближе к выборам, тем меньше у главы государства возможностей что-то существенно менять.

Версия из российской газеты "Время новостей".

МОДНАЯ ТЕМА

Не спрашивайте, счастлив ли человек, пока он жив

В американской психологии прочно утверждается модная тема, которую можно озаглавить "Материалистичность и ее негативные последствия", а попросту "Что такое счастье?".

Собственно, она не нова. Во все времена философы и проповедники твердили, что меркантильность плохо сказывается на душе, только теперь вместо слова "душа" употребляют термин "эмоциональный тонус". Клиницисты бьют тревогу: погоня за материальными благами иссушает человека. Его жизнь комфортабельна, но душевно не комфортна. Практицизм убивает человеческие отношения и снижает самооценку; он сопряжен с риском депрессии и отнимает у человека время, которое можно было бы потратить на то, что делает его подлинно счастливым: на семью, друзей, интересные занятия. Одним словом, не в деньгах счастье...

Как совместить эту картину с заповедью, записанной 236 лет назад в американской Декларации независимости: *"Мы считаем самоочевидными истины, что все люди созданы равными и наделены Творцом неотъемлемыми правами, к числу которых относится право на жизнь, свободу и стремление к счастью"?* Простой человек не сомневается, что ему, живущему от зарплаты до зарплаты, лишние деньги не помешают. Да и тот, у кого есть достаток, испытает приятность от нового приобретения — по крайней мере, на какой-то срок. Ясно ему и то, что деньги стимулируют трудиться напряженнее, а порой и более творчески.

Однако профессор Иллинойского университета Эд Динар утверждает, что люди, ставящие материальный успех выше счастья, испытывают положительные и отрицательные эмоции в равной мере, в то время как те, кто ставит счастье выше материального успеха, переживают радость намного чаще, чем огорчения. А гарвардский профессор Дэниел Гилберт говорит: "Если бы деньги нас неизменно разочаровывали, мы бы давно преодолели тягу к ним. Загвоздка в том, что деньги все же приносят счастье, но не такое большое и не на такой долгий срок, на который мы рассчитываем".

Что все это значит? Люди правых политических взглядов квалифицируют приведенные умозаключения как пропаганду ненависти к капитализму и атаку на его институты. Те, кто не способен зарабатывать деньги, пытаются их обесценить, говорят они, — материальные банкроты объявляют деньги моральным банкротом. Почему левые считают умственную деятельность более верным путем к счастью, чем коммерческую? История не дает им никаких оснований. Скорее наоборот: зависть и мелочное соперничество разъедает интеллектуальную среду больше, чем бизнес-сообщество; и вообще, коммерческие конфликты уладить куда проще, чем идеологические.

Русская редакция **"Голоса Америки"** попросила высказать мнение по затронутой теме профессора Флоридского университета Даррина Макмэна, автора бестселлера "Счастье: история концепции".

Евгений Аронов: Профессор Макмэн, в истории Китая некоторые ученые выделяют два сменяющих друг друга цикла — материалистичный и антиматериалистичный. Первый характеризуется стремлением к осязаемым благам, второй — отказом от материальных ценностей, причем порой настолько сильным, что он сопровождался уничтожением основы прогресса — знаний. Видите ли вы похожие циклы в истории Европы?

Даррин Макмэн: Нет, не вижу. Я вообще скептически отношусь к теориям циклов в истории. Европейцы и их потомки в Северной Америке преимущественно ориентированы на внешние ценности, на материальный мир, хотя периодически Запад охватывают поветрия антиматериализма. Последние примеры тому — "зеленые" и хиппи. Тем не менее даже принципиально экстравертные общества вынуждены признать, что счастье людей слабо коррелировано с материальным достатком.

Е.А.: В своей книге вы приводите результаты исследований связей между субъективным душевным благополучием и объективными показателями роста уровня жизни. Эти исследования проводятся более полувека, ВВП всех стран с тех пор значительно вырос, а значение индекса счастья — нет. Как Вы это трактуете?

Д.М.: Люди быстро адаптируются к меняющимся условиям. К хорошему быстро привыкаешь. В то же время эволюция вложила в нас неистребимую тягу к удовольствиям и новизне. Так что, с одной стороны, мы обречены стремиться к материальным благам и их умножению, а с другой — получать от приращения благ лишь скоротечное удовлетворение. Когда оно проходит, наша субъективная оценка счастья возвращается почти к исходному значению.

Лицо успеха

Селестина Сеттерланд из Уэльса работает в супермаркете и выиграла 1 173 269 фунтов в лотерею. Ее партнер Карл доволен.

Е.А.: Христианство на раннем этапе тоже было враждебно богатству: "Легче верблюду пролезть в игольное ушко, чем богатому попасть в рай". Эта идеология сильно тормозила материальный прогресс, не так ли?

Д.М.: Вспомните историю царя Креза, который, несмотря на сказочное богатство, чувствовал внутреннюю потребность задаться вопросом, счастлив ли он. И с этого вопроса для него начались неприятности одна за другой. Перед казнью, которой он избежал благодаря вмешательству богов, Крез изрек знаменитую сентенцию: "Не спрашивайте, счастлив ли человек, пока он жив".

Иными словами, жизнь непредсказуема, сегодня человек богат, а завтра нищ, поэтому если он мудр, он не будет гнаться за богатством. Мудрость же греческие философы объявляли высшим непреходящим идеалом.

Е.А.: Таков Ваш прогноз на будущее?

Д.М.: На Западе, и в первую очередь в Америке, предпринимательство настолько сильно, что даже идеалы антибуржуазных движений, таких как хиппи, со временем коммерциализуются и трансформируются в ценности материалистичного общества. Так на свет появляются экологически чистые и экономичные автомобили, органические продукты, массаж горячими камнями, модные технологии утилизации вторсырья... Мой прогноз в том, что западная цивилизация, пока жива, останется устремленной к лучшей жизни.

Народная Воля http://www.nv-online.info
23 ЛЮТАГА 2007 г.

ЧУЛІ?

Кошты на мінскія кватэры абагналі еўрапейскія

За паўтара месяца, якія прайшлі з пачатку года, сярэдні кошт квадратнага метра ў сталіцы падняўся на 165 долараў.

Яшчэ напярэдадні Новага года аднапакаёвая кватэра памерам 35 квадратных метраў каштавала 42,5 тысячы долараў. Сёння за яе прадаўцы просяць ужо больш за 48 тысяч. Прычым гэта датычыцца самых сціплых кватэр альбо на ўскраінах, альбо ў вельмі непрывабных дамах.

Большасць аднапакаёвых кватэр выстаўляюцца па кошце ад 1600 да 1800 долараў за квадратны метр. Разам у сярэднім атрымліваецца 55 тысяч за "аднапакаёўку", што перавышае нават еўрапейскія кошты.

Напрыклад, у Берліне двухпакаёвая кватэра плошчай 55 квадратных метраў у 15 хвілінах язды ад цэнтра каштуе 50 тысяч еўра.

У Жабінцы прастойвае цукровы завод

З-за абмежаванняў паставак цукру ў Расію ў горадзе Жабінка Брэсцкай вобласці горадаўтваральнае прадпрыемства апынулася на мяжы крызісу. На складах завода назапасілася больш прадукцыі, чым тут выпускаюць за квартал. У сувязі з гэтым прадпрыемству пагражаюць прастоі.

Цяпер тут шукаюць новыя рынкі збыту, а мясцовыя ўлады вырашаюць, як дапамагчы людзям у выпадку скарачэння галоўнай гарадской вытворчасці, што прывядзе да звальнення вялікай колькасці працоўных.

Нагадаем, у выніку беларуска-расійскіх перамоў, якія адбыліся ў Маскве 17 студзеня, было дамоўлена, што наша краіна сёлета амаль удвая абмяжуе пастаўкі цукру ў Расію — да 180 тысяч тон. У наступным годзе пастаўкі скароцяцца да 100 тысяч тон.

Праверка ў прыватных ВНУ

Супрацоўнікі Міністэрства адукацыі праверылі веды студэнтаў недзяржаўных навучальных устаноў.

Вывад нечаканы: "прыватнікі" не толькі не саступаюць у падрыхтоўцы студэнтам дзяржаўных вышэйшых устаноў, але часам і пераўзыходзяць іх.

У нашай краіне на сённяшні дзень працуе 12 прыватных ВНУ, у якіх вучацца каля 58.000 студэнтаў.

Узровень падрыхтоўкі, а адпаведна, і ведаў ва ўстановах розных форм уласнасці зраўнаваліся, паведамілі прадстаўнікі Мінадукацыі.

Па матэрыялах інтэрнет-крыніц.

ГУМАР І НЕ ТОЛЬКІ

Клуб вясёлых і знаходлівых вымірае

Беларуская каманда «ЧП» пажартавала пра Лукашэнку і зараз амаль у поўным складзе працуе на Украінскім тэлебачанні.

Пра ўсё, што застаецца за кадрам тэлевізійнай гульні "Клуб вясёлых і знаходлівых", расказвае былы кавэзэшнік, член каманды "ЧП-Мінск" ***Павел ШАСТАКОЎ.***

Беларускія традыцыі ў КВЗ можна, бясспрэчна, назваць слаўнымі. Зборная БДУ пад кіраўніцтвам капітана Леаніда Купрыды па праву заняла месца ў залатым фондзе Клуба вясёлых і знаходлівых, хаця галоўны клубны трафей ёй так і не скарыўся. Паслядоўнікі зборнай — маладыя БДУшнікі — імкліва і сапраўды гуляючы атрымалі чэмпіёнскі тытул КВЗ. А потым у праграме Маслякова было "ЧП". Простыя беларускія хлопцы ў нязменных чорна-аранжавых касцюмах літаральна ўварваліся ў вышэйшую лігу, дзе спыніліся ўсяго за крок ад чэмпіёнства — фаварыт сезона-2005, на жаль, пахіснуўся ў фінале.

Але ўжо другі сезон галоўны турнір КВЗ праходзіць без беларусаў. Няўжо скончыліся ў нас вясёлыя і знаходлівыя? Пра гэта паразважаем з аўтарам пераможнай "Зборнай БДУ", а таксама аўтарам і акцёрам каманды "ЧП", зараз радыёвядучым і шоуменам Паўлам Шастаковым.

— Пачну зусім песімістычнай фразай: КВЗ памірае, — кажа Павел. — І не толькі ў нас. Разумееце, першапачаткова гэта была гульня, потым яна ператварылася ў шоу, зараз ужо больш нагадвае шоу-бізнес, баюся, што ў хуткім часе дадатак "шоу" знікне і застанецца адзін бізнес — простае зараблянне грошай на вядомым брэндзе.

Ведаеце, раней моладзь імкнулася трапіць у любую лігу, толькі каб з часам атрымаць магчымасць гуляць у КВЗ на высокім узроўні. А зараз ідуць у КВЗ, каб потым куды-небудзь уладкавацца — на тэлебачанне, радыё, у шоу-праграмы. Вось яскравы прыклад апошняга часу — Comedy club.

— Можа, гэта не так і дрэнна?

— Калі гэтае пытанне задалі Маслякову, ён адказаў прыкладна так: "Я вельмі паважаю ўдзельнікаў Comedy club, гэта сапраўдныя зоркі КВЗ. Але тое, што яны робяць, мне зусім не па душы". І я поўнасцю падзяляю меркаванне Аляксандра Васільевіча. Тое, што ў Клубе вясёлых і знаходлівых рабіць нельга, у Comedy club дазваляецца (гумар "ніжэй пояса", ненарматыўная лексіка). КВЗ — гэта сапраўдны жанр, са сваімі нормамі, правіламі, канонамі, ён патрабуе глыбокага, тонкага, а галоўнае, інтэлігентнага гумару. А Comedy ўсё спрасцілі, прабачце, часам да прымітыўнага.

— Мне здаецца, тут нельга забываць пра тое, што сапраўдныя кавэзэшнікі, у добрым сэнсе, проста хворыя на гэтую гульню. Падобныя праекты дапамагаюць былым ігракам клуба заставацца запатрабаванымі і па-за межамі фестывальных спаборніцтваў.

— У пэўным сэнсе не магу не пагадзіцца. Здаецца, абсалютная большасць маіх паплечнікаў па камандах наўрад ці зможа займацца чымсьці, акрамя гумару. Многія з членаў зборных БДУ працуюць у АМІКу, некаторыя пішуць сцэнарыі для актыўных каманд (напрыклад, для пераможцы мінулага сезона каманды РУДН пішуць нашы Віталь Шляпо і Віталь Каламіец). А вось каманда "ЧП" амаль у поўным складзе зараз працуе на адным з украінскіх тэлевізійных каналаў.

— А яшчэ сезон у вышэйшай лізе правесці не думалі? Гулялі ж зусім нямнога, ды і да чэмпіёнства не хапіла літаральна крышачку. Не збіраюцца "ЧП" парадаваць сваіх прыхільнікаў на беларускім тэлеканале альбо на іншым, даступным беларускім гледачам?

— Наўрад ці. Гэта хутчэй як рамантычная ідэя, усур'ёз ёю ніхто не займаецца. Бо і ў фінансавым, і ў маральным плане каманда ў суседняй краіне адчувае сябе зусім не дрэнна. Дарэчы, "ЧП" запрашалі ў беларускі Comedy club, але, як бачыце, прапанову не прынялі. Ды яшчэ і некаторыя ігракі адышлі. Я, напрыклад, з задавальненнем пагляджу КВЗ па тэлебачанні, калі атрымаецца, з'ездзіў бы калі-небудзь на сочынскі фестываль, але гуляць больш, напэўна, не стану. На першым плане ў мяне зараз сям'я — жонка і зусім маленькая дачушка. А яшчэ захацелася самастойнасці, каб не спрачацца, як у камандзе падзяліць ганарар пасля гастроляў.

— І тут грашовае пытанне... А ўвогуле, ці рэальна зарабляць у КВЗ?

— Яшчэ як! Вось Аляксандр Васільевіч Маслякоў — чалавек зусім не бедны.

Каманды, якія здолелі зрабіць сабе імя, выступаюць з канцэртамі, асабліва паспяховыя арганізуюць сапраўдныя гастролі. Асобных зорак КВЗ ахвотна запрашаюць на радыё і тэлебачанне. Зноў жа, можна пісаць для заможных каманд. Ходзяць чуткі, што РУДН на падрыхтоўку да гульні траціць некалькі дзесяткаў тысяч долараў (акрамя рэквізіту, касцюмаў ды фанаграм, добрая сума ідзе і аўтарам).

Трэба ўлічваць, што ў КВЗ ёсць каманды і праекты, а гэта зусім розныя паняцці. Напэўна, самы яскравы прыклад каманды — "ЧП", як казалі, найлепшая дваровая — усё саматугам, за свае грошы, голы энтузіязм. І адчуйце кантраст: "Утомленные солнцем" — праект усяго Краснадарскага краю. Яны нават турызм праз КВЗ рэкламуюць! Там першапачаткова былі добрыя фінансы мясцовай улады, на якія і збіралі калектыў. Падзялюся сакрэтам: у Беларусі таксама ёсць арганізацыя, якая хацела б стварыць такі КВЗ-праект — сабраць кемлівых людзей, даць камандзе імя сваёй кампаніі, каб брэнд быў на слыху і такім чынам раскручваўся. У суседніх краінах ужо даўно зразумелі, што рэклама ў клубе вельмі эфектыўная, спонсарскія грошы хутка вяртаюцца.

Многія каманды КВЗ падтрымліваюць мясцовыя адміністрацыі. У нашых, нават калі гулялі фіналы ў вышэйшай лізе, ніколі не было дзяржаўнай падтрымкі. Памятаеце, Маслякоў звычайна пералічвае спонсараў каманд? Дык калі даходзілі да БДУ, дзякавалі універсітэту і персанальна рэктару Казуліну, а таксама Беларускай чыгунцы — білеты да Масквы і назад былі адзінай дапамогай звонку. Каманду "ЧП" увогуле падтрымлівала прыватная кампанія з Украіны.

— У Клубе вясёлых і знаходлівых хтосьці адсочвае тэматыку і фармат жартаў?

— Зразумела! Кожную лігу вядзе рэдактар — аўтарытэтная і паважаная асоба ў колах КВЗ. Напрыклад, у вышэйшай лізе рэдактары — наш знакаміты Леанід Купрыда і Андрэй Чаврын (славутая каманда Харкаўскага авіяцыйнага інстытута). Вельмі жорстка з жартамі і сюжэтамі на рэлігійную тэматыку — у такім далікатным пытанні патрабуюць максімальнай акуратнасці. Не перабіраюць з тэмай нацыянальнасцяў. Дарэчы, пра чукчаў жартаваць ужо не модна. Новая "фішка" — гэта кыргызскія і мангольскія вучоныя (само словаспалучэнне смешнае, нам застаецца толькі прыдумаць іх такія ж смешныя вынаходніцтвы). З палітычнымі жартамі трэба быць асцярожнымі, хаця публіка іх заўсёды вельмі чакае.

— Вось пра гэта падрабязней. Не ўзнікала праблем на радзіме з асабліва смелымі сцэнарыямі? Помніце, як некалькі гадоў таму ў Баранавіцкім універсітэце ўспыхнуў скандал з-за таго, што студэнты пажартавалі наконт беларускага прэзідэнта...

— Пасля аднаго з маскоўскіх выступленняў "ЧП", у якім цэлы нумар быў пародыяй на Лукашэнку, нам патэлефанавалі. Супрацоўнік КДБ далікатна папярэдзіў, што трэба быць паасцярожней. Маўляў, мы ім вельмі падабаемся і органы тут ні пры чым, яны толькі хочуць засцерагчы нас, але ў прэзідэнта многа прыхільнікаў, якія проста вырашаць, што кавэзэшнікі здзекваюцца з кіраўніка дзяржавы, і хто гарантуе, ці не дадуць нам у цёмнай падваротні трубой па галаве. Ведаеце, сапраўды стала страшна. Каманда "ЧП" паехала на наступную гульню ў Маскву, зноўку добра пажартавала пра Лукашэнку і... з'ехала ва Украіну. Так неяк спакайней.

Вось і Вадзім Галыгін, які ў камандзе БДУ быў нязменным "прэзідэнтам", нейкі час не без падстаў не вельмі жадаў прыязджаць дадому. Не ведаю, наколькі сур'ёзныя афіцыйныя размовы з ім збіраліся весці, але мы ўсе жартавалі, што Вадзік "неўязны".

— Цікава, а каманды блізкага замежжа — яны ж таксама пра палітыкаў жартуюць, і нашы ўлады не абмінаюць, ды яшчэ і Пуцін на гульнях, бывае, прысутнічае...

— Толькі ўкраінцы могуць так добра паказаць Кучму і толькі беларусы — Лукашэнку. У расіян чужыя лідэры так смешна не атрымліваюцца, гэта ўжо даўно прыкмецілі. І ў расійскіх каманд ёсць свае "фірменныя" "пуціны". Калі сапраўдны Пуцін быў у зале, кавэзэшныя двайнікі вельмі актыўна са сцэны вялі з ім размову. Не магу ўявіць, каб штосьці падобнае магло адбыцца ў нас.

— А ці ёсць будучыня ў беларускага Клуба вясёлых і знаходлівых?

— Пераможца Еўралігі КВЗ, якую ладзяць у Мінску, аўтаматычна трапляе ў лігу вышэйшую. Але пасля "ЧП" беларусы ў сваёй дамашняй лізе, калі не памыляюся, так і не перамагалі. Прынамсі, больш у Маслякова нашых каманд не гуляла, і ў блізкай будучыні гэта, здаецца, не прадбачыцца. Што трэба, каб беларусам вярнуцца ў "вялікі КВЗ"? Грошы! Я ж казаў, што Клуб вясёлых і знаходлівых стаў шоу-бізнесам.

Таццяна ПАЎЛІКАВА.

ЭПІДЕМИЯ

Медики Минска не исключают начала эпидемии гриппа на следующей неделе

В Минске на прошлой неделе по сравнению с предыдущей количество заболевших гриппом и ОРВИ возросло на 25% и составило 25,5 тыс. человек.

Как сообщает сайт Мингорисполкома, об этом сообщил руководитель Минского городского центра гигиены и эпидемиологии, главный санитарный врач столицы Федор Германович на оперативном совещании в Мингорисполкоме.

По его данным, заболеваемость среди взрослого населения увеличилась на 28%, среди детей — на 33%. Удельный вес детей в структуре заболеваемости был несколько ниже обычного показателя и составлял 45%. Удельный вес больных, госпитализированных в стационары с диагнозами "грипп" и "ОРВИ", составил 1%.

Главный санитарный врач столицы отметил, что превышение порогового уровня наблюдалось в понедельник и вторник. По прогнозам, на нынешней неделе сохранится тенденция роста заболеваемости — в пределах до 20%. *"В случае устойчивого превышения порогового уровня в Минске на следующей неделе не исключено введение комплекса противоэпидемических мероприятий"*, — сказал Федор Германович.

КОГДА ВЕРСТАЛСЯ НОМЕР...

Стало известно, что в Беларуси началась эпидемия гриппа. Первыми городами, где введен комплекс противогриппозных мероприятий, стали Молодечно и Гомель. Об этом сообщил главный эпидемиолог Министерства здравоохранения Республики Беларусь Анатолий Кожемякин.

Он напомнил, что однократные превышения эпидемического порога заболеваемости гриппом и ОРВИ наблюдались в течение прошлой недели в большинстве из 18 контрольных городов. Однако для объявления начала эпидемии гриппа в каком-либо из них необходимо, чтобы устойчивый рост с превышением эпидемического порога заболеваемости регистрировался в городе на протяжении 3—4 дней.

Анатолий Кожемякин напомнил, что во время эпидемии гриппа ограничивается посещение больных лечебных учреждений и проведение массовых мероприятий в организованных коллективах, закрываются школы, где болеет более трети учащихся.

Птушыны грып: усё бліжэй

Трывожныя навіны прынёс пачатак гэтага тыдня: птушыны грып усё бліжэй і бліжэй да Беларусі, эпідэмія ўспыхнула ў Падмаскоўі, прычым па папярэдніх звестках вірус можа быць небяспечны для чалавека.

Начальнік галоўнага ўпраўлення ветэрынарыі, галоўны дзяржаўны ветэрынарны інспектар Аляксандр Аксёнаў, аднак, запэўнівае, што ў Беларусі робіцца ўсё магчымае па недапушчэнні віруса ў нашу краіну.

У Беларусі пачалася планавая вакцынацыя птушкі на асабістых падвор'ях бліз вадаёмаў і птушкафабрык.

Пасля першых паведамленняў аб эпідэміі ў Падмаскоўі былі праверены ўсе рынкі Беларусі, на каторых гандаль жывой птушкай забаронены. Зафіксаваны толькі адзін выпадак парушэння гэтага загаду — на сталічным рынку ў Ждановічах. Прайшлі таксама праверкі выканання санітарных норм на буйных птушкафабрыках: заўваг у ветэрынараў няма. Але ў бліжэйшы час прапаноўваецца правесці вучэнні па ліквідацыі ачага магчымай інфекцыі. На ўсялякі выпадак...

Ігар МАРОЗАЎ.

ПРЭЗЕНТАЦЫЯ

Вінцэсь Мудроў: страшныя фоткі і любімыя картачкі

Напрыканцы мінулага тыдня адбылася прэзентацыя чарговай кнігі "Бібліятэкі Свабоды". Гэта тэксты леташніх перадач "Летні альбом", у якіх знаны літаратар Вінцэсь Мудроў з Полацка распавядаў пра савецкую рэчаіснасць. Пісьменнік не падзяляе настальгічных пачуццяў тых, хто сэрцам і розумам забуксаваў у "светлым учора", але ж і не бярэцца судзіць гэты страшнаваты час. Ён проста згадвае і распавядае. У ягонай іроніі няма ні каліва помслівасці.

Кніга складаецца з пяці раздзелаў — "Любімыя картачкі", "Здымкі з раённай газеты", "Музычныя паштоўкі", "Страшныя фоткі" і "Фатаграфіі з натуры". Кніга атрымалася пра ўсё. Не будзе памылкай назваць яе энцыклапедыяй жыцця паспалітага савецкага грамадзяніна ад пачатку 1960-х да сярэдзіны 1980-х гадоў. Людміла Зыкіна і Муслім Магамаеў, Фідэль Кастра і Анжэла Дэвіс, Пражская вясна і "Малая зямля", керагаз і туалетная папера, хунвэйбіны і Палітбюро, боты-панчохі і кітайскія тэрмасы... На першы погляд, падборка сюжэтаў можа падацца бессістэмнай, выпадковай. Але, закрыўшы апошнюю старонку кнігі, маеш цэльную, дакладную карціну эпохі.

Асабіста я не сумую па дзяржаве, якую паспяхова пахавалі ў Віскулях, але вандроўка ў БССР з Вінцэсем Мудровым была для мяне прыемнай, як памятны з дзяцінства смак газвады з сіропам.

Пётра ВАСІЛЕЎСКІ.

ПРЭЗЕНТАЦЫЯ

Цудоўная імправізацыя

У гонар нацыянальнага свята Літвы — Дня аднаўлення дзяржаўнасці — у Мінску адбылася прэзентацыя сумеснага музычнага літоўска-беларускага праекта "Tylos Labanoro" (Цішы Лабаноры).

Пачатак праекта быў закладзены чатыры гады таму Тодарам Кашкурэвічам і літоўскім фатографам Гвідасам Каверам як форма музычнай імправізацыі падчас шматлікіх паездак па святых язычніцкіх мясцінах Літвы і Беларусі.

У 2006 годзе падтрымаў і пагадзіўся на ўдзел у праекце сусветна вядомы літоўскі джаз-саксафаніст Пятрас Вішняўскас. Вынікам сумеснай творчасці стаў запіс кампакт-дыску "Tylos Labanoro".

Згодзен: лупяць тры шкуры, а кажуць, што дбаюць пра народ

Згодзен з аўтарамі артыкулаў "Остановите коммунальщиков!" і "За все коммунальные услуги мы давно переплачиваем". Мае падлікі пацвярджаюць іх высновы. Так, газ у сакавіку 2001 года каштаваў 851 рубель за тысячу кубаметраў, у канцы 2005 года — 7620 рублёў, значыць, кошт павялічыўся ў 8,95 раза, ці на 895 працэнтаў.

Электраэнергія на пачатку 2001 года каштавала 14,4 рубля, у канцы 2005 года — 88,1 рубля. Такім чынам, кошт павялічыўся ў 6,12 раза, ці на 612 працэнтаў. У квартплату тады ўваходзіў і кошт гарачай вады. Пазней аплату падзялілі, але я падлічыў агульную суму. Дык вось у лютым 2001 года ўсё гэта каштавала 9432 рублі, у канцы 2005 года — 79.490 рублёў. Відавочнае павелічэнне ў 8,43 раза, ці на 843 працэнты.

Халодная вада на пачатку 2001 года каштавала 2462 рублі, пад канец 2005 года — 14.850 рублёў, кошт павялічыўся ў 6,03 раза, ці на 603 працэнты.

Вываз смецця з 2003 года каштаваў 1083 рублі, на канец 2005 года — 2030 рублёў, павелічэнне ў 1,87 раза, ці на 187,4 працэнта. І гэта пры тым, што новыя тэхналогіі робяць адходы неаб'ёмнымі, кампактнымі і няцяжкімі, і прытым, што газ не даражэў, электраэнергія таксама.

Што будзе праз год ці два, можна толькі здагадвацца — лепшага не будзе... Асабліва для людзей малазабяспечаных, пенсійнага ўзросту. Улады кінуць ім капейку, а забяруць тры.

Юрый КОНЫШКА.

г.Орша.

КРЫМІНАЛ

Нелюдзі

Устаноўлены падазроныя ва ўчыненні чатырох разбойных нападаў на састарэлых людзей у Бабруйску і Асіповіцкім раёне Магілёўскай вобласці ў 2002—2003 гадах. Пра гэта БелаПАН паведамілі ва ўпраўленні інфармацыі і грамадскіх сувязяў МУС Беларусі.

Падчас аператыўна-вышукавых мерапрыемстваў высветлена, што злачынствы ўчынілі чатыры раней судзімыя грамадзяне. Адзін з іх, ужо судзімы за крадзеж і разбой, затрыманы ў мінулыя выхадныя. Двое адбываюць пакаранне за крадзяжы і прымушэнне да выканання абавязацельстваў. Яшчэ адзін злачынца, раней судзімы за крадзеж і рабаванне, адшукваецца праваахоўнымі органамі.

Вячаслаў БУДКЕВІЧ.

СТАЛІЦА

Прытулак для багатых

У Мінску сёлета адкрыецца новы гатэль "Вікторыя" класа "чатыры зоркі", паведамілі БелаПАН у гатэльна-сэрвісным камунальным унітарным прадпрыемстве "Сталіца". Гатэль размешчаны на праспекце Пераможцаў непадалёк ад завода "Атлант".

Замоўцы будаўніцтва плануюць, што гатэль адкрыецца праз 130 дзён.

Як зазначыў дырэктар прадпрыемства Барыс Крыцкі, *"у краіне гэта пакуль адзіны аб'ект такога класа, што аб'яднаў у сабе функцыі бізнесу і адпачынку". "У цэлым мы яго пазіцыянуем як цэнтр камерцыйных сувязяў з гатэльным комплексам"*, — сказаў ён.

У гатэлі будзе 115 аднамесных нумароў, 45 двухмесных, восем люксаў і апартаменты. У нумарах прадугледжана міжнародная тэлефонная сувязь, высакахуткасны доступ у Інтэрнет, інтэрактыўнае тэлебачанне. У гатэлі будзе працаваць канферэнц-зала, пакой для перамоў, VIP-зала. Можна будзе пакарыстацца паслугамі сакратара-рэферэнта, перакладчыкаў, капіравальна-размнажальнага цэнтра.

Марына НОСАВА.

У НАС И У НИХ

Тюрьма познается в сравнении

Правдивыми рассказами об условиях быта в учреждениях белорусской пенитенциарной системы можно довести до состояния легкого шока практически любого неподготовленного иностранца. Холодные камеры, автозаки, антисанитария — вот лишь малая толика того, с чем приходится столкнуться отечественному заключенному. Но прогресс просачивается даже через колючую проволоку и толстые решетки, облегчая жизнь "постояльцев". Согласно недавнему постановлению Совета министров, с 1 января заключенные будут не только употреблять больше мяса и рыбы, но и получать туалетную бумагу, женские гигиенические средства, а также одноразовые бритвы.

"Все относительно, но с уверенностью скажу, что большинство из нашего контингента на свободе таких условий, как в тюрьмах, не имеют. Тут они три раза в день получают горячее питание, еженедельно моются в бане, вынуждены вести здоровый образ жизни, медицинское обслуживание для этой категории людей однозначно более доступно, — сказал "Ежедневнику" начальник медицинской службы Департамента исполнения наказаний МВД РБ **Василий ЗАВАДСКИЙ** и добавил: — Если говорить о других бытовых условиях, то нам, конечно, пока далеко до западных стран. Тем не менее в последние годы идет гарнизонное строительство в местах лишения свободы, также предусмотрена реконструкция объектов уголовно-исправительной системы".

Василий СЕМАШКО провел в немецких тюрьмах около полугода. Сегодня своими воспоминаниями он делится с читателями "Е":

— В Германии и вообще в Западной Европе лагерей, как в Беларуси, нет — только тюрьмы, в которых имеются следственные отделения и отделения для отбытия наказания. Среднестатистическая немецкая тюрьма выглядит примерно следующим образом: камеры в большинстве одноместные или на двоих. На окнах — толстые решетки. Обстановка камеры: стол, обычные простые стулья, отгороженный занавеской санузел. Рядом с входной дверью расположена металлическая панель с динамиком и кнопками управления радио, светом, связи с охраной. Очень удивили меня имевшиеся в каждой камере пробковые доски для того, чтобы заключенные крепили к ним картинки и фотографии, не портя стен.

Сравнивать тюрьмы Германии с нашими — это все равно, что сравнивать "Порше" и "Запорожец". Можно ли представить, чтобы в наших тюрьмах заключенному давали котлеты по-киевски, индюшачьи ножки в панировочных сухарях, йогурты, колбасу, бананы? В этой же стране заключенный может нормально существовать в тюрьме только на том, что ему дает государство. В социальный комплект входят пижама, мыло, одноразовые бритвы, кисточки для бритья, зубная паста и щетка, шампунь и мочалка.

Кормят три раза в день: в 6.00, 11.00 и 16.00. Кому мало — пожалуйста, в тюремный магазин, где некоторые закупают даже питьевую воду. Помимо продуктов, одежды и средств личной гигиены тут продают и порнографические журналы. Лимит закупок на две недели для подследственных — 150 евро, для осужденных — 40. Некоторые заключенные так обустраивают свою камеру, что она больше напоминает гостиничный номер или престижное студенческое общежитие со стадионом и спортивным залом.

Учитывая интернациональный состав заключенных (истинных арийцев среди них — не более 30%), в библиотеке имеются книги не менее чем на 10 языках. Кое-где для зэков организуют курсы немецкого языка.

При тюрьмах существуют небольшие производства: мне довелось собирать детские игрушки "Плэймобил" (аналог известного конструктора "Лего"). Вместе с тем услугами заключенных пользуются и такие солидные компании, как "БМВ" и "Сименс".

В любой тюрьме русскоговорящие держатся вместе, помогают друг другу, создают "общаки" из чая и сигарет, ставят брагу и гонят самогон. Поляки, зная о русских традициях взаимовыручки стараются держаться ближе к ним. Немцы — полнейшая противоположность русским. Если бы в тюрьме сидели одни немцы, охрана была бы не нужна: немецкие заключенные сами организовали бы свою охрану. Если они по делу проходят группой, то сразу же дают полные показания друг на друга. В тюрьме они охотно выполняют все правила поведения, донося администрации о любых нарушениях со стороны других заключенных.

Екатерина ХАРИНА.

ПРЯМАЯ РЕЧЬ

Дмитрий КАПУСТИН, сексопатолог:

В сексе, как и в спорте, нужны тренировки

— Иногда даже, наоборот, человек, испытывающий проблемы с сексом, блестяще реализует себя как общественный деятель или бизнесмен. Зато его несостоятельность в постели очевидна для женщины. Единичные срывы бывают у всех, даже у сексопатологов. Но если они регулярны, то мужчина старается реже вступать в половую связь. И почему-то жена этого не замечает. Мне кажется, мужчины в последнее время выкупили секс у собственных супруг, зарабатывая на особняки, машины, шубы... Жен это устраивает. Они делают вид, что секс не так уж и важен.

К тому же появилась "Виагра", а также полтора десятка афродизиаков. Решать сексуальные проблемы с помощью этих препаратов, все равно что при зубной боли вместо похода к стоматологу принимать упаковками таблетки анальгина. Зубов у нас, слава Богу, 32. Один загубим, остальные останутся. А тут над единственным органом нависает угроза недееспособности! Но когда надо стремительно действовать, никто не задумывается над тем, что просто загоняет симптомы болезни внутрь. Это ведь так просто: принял таблетку и получи 90% гарантии успеха. Не надо тратить время на поход к врачу и обследование, деньги на лечение. Хотя эти препараты стимулируют не потенцию, как многие верят, а общий тонус.

— Но они же улучшили среднее качество секса по стране?

— Нет. Что улучшает показатели спортсмена? Тренировки. Все остальное — только форма, в которой он бегает. Вот и качество секса улучшает только регулярная половая жизнь. Если ее нет, мужчина, особенно после 40 лет, начинает "затухать". В сексологии даже существует такое понятие, как сексуальная детренированность. Если мужчина не живет половой жизнью неделями и месяцами, его половая система "консервирует" себя до минимального уровня. Для сохранения своего здоровья мужчине приходится искать секс на стороне.

Женщинам тоже непросто через 10—15 лет совместной жизни вдруг заявить супругу, что секс ей нужен больше, чем в 25 лет. Такая активность мужа испугает.

В общем, качество у нас так себе: мужчины выбирают "Виагру", женщины — вибраторы, а врач в этом процессе — третий лишний.

www.gazetaby.com

РЭГІСТРАТУРА

Кожны другі сталы беларус мае залішнюю вагу

І толькі менш чвэрці жыхароў краіны стараюцца правільна харчавацца

Інстытут сацыялогіі НАН Беларусі сумесна з Рэспубліканскім цэнтрам гігіены і эпідэміялогіі правёў адмысловае даследаванне — якія прадукты звычайна з'яўляюцца на стале беларусаў. Высветлілася, што ў 2004 годзе сярэдні беларус вельмі мала ўжываў у ежу найбольш цэнных у біялагічных адносінах прадуктаў — мяса, малака, кісламалочных прадуктаў, морапрадуктаў, а таксама садавіны, агародніны і алею. Так, напрыклад, толькі ў 16,3% беларусаў некалькі разоў на тыдзень з'яўлялася ў рацыёне рыба. Усяго 50 працэнтаў насельніцтва штодня ядуць садавіну і агародніну.

З таго часу, кажуць спецыялісты, значных змен у харчаванні беларусаў не адбылося. Толькі да прыхільнікаў садавіны і агародніны, якія ні дня не могуць без яблыка ці свежай капусты, далучылася два працэнты. Па-ранейшаму амаль 30 працэнтаў беларусаў харчуюцца абы-як. Але ўсё ж такі нейкія станоўчыя зрушэнні ў гэтым напрамку ёсць. Напрыклад, амаль 60% беларусаў пры прыгатаванні ежы ўжываюць ёдаваную соль, 21% — прытрымліваюцца рэжыму харчавання.

Аднак нерацыянальнае харчаванне і адсутнасць фізічных нагрузак — прамая дарога да лішняй вагі. Сёння кожны другі беларус ва ўзросце 40—60 гадоў "носіць" лішнія кілаграмы. Актуальнай стала праблема залішняй вагі і для дзяцей: з гэтай праблемай сутыкнуўся кожны чацвёрты маленькі жыхар краіны.

Медыкі напамінаюць, што непатрэбныя кілаграмы — гэта не толькі не прыгожа, лішняя вага правакуе такія захворванні, як сахарны дыябет, панкрэатыт, гіпертанічную хваробу і нават рак.

Ігар ЗАЛЕСКІ.

ТЫМ ЧАСАМ

У мінскіх школах з'явяцца адмысловыя повары

У недалёкім будучым у дзіцячых садках і школах Мінска з'явяцца спецыяльна адукаваныя повары. Першы выпуск спецыялістаў Мінскае прафесійна-тэхнічнае вучылішча кулінарыі №221 рыхтуе ўжо ў канцы лютага. Сярод 27 спецыялістаў у асноўным дзяўчаты.

МАЙЦЕ НА ЎВАЗЕ

Чатыры ўзроўні харчавання

Спецыялісты Сусветнай арганізацыі аховы здароўя прыдумалі адмысловую піраміду, якая наглядна тлумачыць, што значыць здаровае харчаванне. На чатырох узроўнях спецыялісты размясцілі ўсе прадукты, якія прысутнічаюць у нашым меню.

***Першы ўзровень:** злакі, крупы, хлеб. Гэта аснова рацыёна.*

***Другі:** гародніна і садавіна. У суткі — не меней за 5 штук.*

***Трэці:** мясныя і малочныя прадукты, арэхі, яйкі. Ужываць у меру.*

***Чацвёрты:** жыры, салодкае і алкаголь. Як мага меней.*

НУ І НУ!

Школьнікі кінулі курыць

Цікавае даследаванне абнародавана ў Брэсцкай вобласці.

Газета "АіФ у Беларусі" паведамляе, што вучні старэйшых класаў горада Баранавічы прынялі ўдзел у незвычайным апытванні. 1500 школьнікаў 8—10 класаў адказалі на пытанне, курыць яны ці не.

Высветлілася, што каля 8,5% апытаных ужо... кінулі курыць. 5% курыць увесь час, а 6% — раз-пораз.

Большасць з тых, хто прыняў удзел у апросе (40%), першую цыгарэту выкурылі ў 15 альбо 16 гадоў. А 25 чалавек увогуле пачалі курыць у пачатковай школе.

Толькі 50% рэспандэнтаў ад 14 да 16 гадоў не курыць.

Што яшчэ насцярожвае — пятая частка апрошаных старшакласнікаў не толькі курыць, але і ўжывае алкаголь адзін-два разы ў месяц. 7,7% рэспандэнтаў прызналіся, што выпіваюць раз у тыдзень, а 4,3% паведамілі, што ўжываюць спіртныя напоі 2-3 разы ў тыдзень. І толькі 43% апрошаных школьнікаў абыходзяцца без віна і піва.

Алеся КОВАЧ.

КОНСУЛЬТАЦИЯ

Вода без хлорки

Чем отличаются разные виды «минералки», и почему Минздрав Беларуси принял новые требования к ней?

"Скажи мне, что ты пьешь, — и я скажу, что ты есть". Если перефразировать известное изречение, получается следующее: человек представляет собой то, что он пьет.

По примеру ближайших соседей Беларусь постепенно ужесточает требования к качеству бутилированной питьевой воды, поставляемой в продажу отечественными и иностранными производителями. С 1 февраля 2007 года введены сертификаты на продажу бутилированной воды, которые выдаются по новым техническим условиям, разработанным отделом технологий ликеро-водочной, винодельческой и пиво-безалкогольной продукции "Центра Академии наук Беларуси по продовольствию" на основании санитарных правил и норм (СанПиН) 2.3.4.10-47-2005 "Питьевая вода. Гигиенические требования к качеству воды, расфасованной в емкости. Контроль качества". Новые технические условия, как сообщает Республиканский центр гигиены, эпидемиологии и общественного здоровья, дополнят уже действующий документ и затронут исключительно бутилированную питьевую воду.

С введением изменений в СанПиН любой производитель должен указывать на этикетке всю информацию о продукции — о технологиях производства, о составе воды. Но прежде всего должны указывать "информацию о применяемых методах обеззараживания воды". Для примера возьмем две популярные в Беларуси марки минералки: "БонАква" и "Дарида". Читаем на этикетке известного во всем мире бренда, который в Беларуси производит фирма "Кока-кола": "Вода чистая питьевая". И далее, в зависимости от вида воды, добавляется: газированная или негазированная...

На этикетке "Дариды" написано: "Лечебно-столовая минеральная вода из скважин №2/97, №3/01, глубиной 410 метров, 387 метров, расположенных на территории предприятия, двуокись углерода". При этом производитель добавляет: "Вода натуральная" — вода естественная, природная, которая подвергается очистке только от механических примесей. Но, по большому счету, разобраться в символах и химических элементах, тем более исполненных микроскопическим текстом, не каждому под силу.

Никто не станет утверждать, что "БонАква" — менее чистая вода, чем та же "Дарида" или тоже натуральная "Минская". Однако "Минская", "Дарида" производятся на основе натуральных вод, а "БонАква", "АкваМинерале" появляются на свет в результате применения другой технологии. Грубо говоря, берется водопроводная вода (для производства промышленных объемов вод и безалкогольных напитков не хватит никаких скважин), доводится до нулевого цикла при помощи хлорирования (обработки с помощью препаратов хлора), и только потом в "подготовленную воду" добавляются необходимые ингредиенты. Но, к сожалению, хлор не может полностью уйти из воды, которую пьют все. И хлор, увы, пусть и в микроскопических дозах, но неизбежно остается в организме человека.

Проблема производства воды без применения препаратов хлора требует своего решения и в силу требований международного законодательства. Специалисты ПЧУП "Дарида" рассказывали о своем появлении, первыми из белорусских производителей, на европейском рынке. Один из видов воды обрабатывался с помощью бактерицидных ламп, или при помощи ультрафиолетового излучения, — наиболее рекомендуемого в Беларуси способа обработки воды. Однако страны Балтии, уже живущие по законам Евросоюза, категорически потребовали отказаться от такой технологии как вредной. Для "Дариды", 15% всего объема производимой воды которой экспортируются, терять рынок новых членов Европейского Союза оказалось невыгодным, поэтому пришлось отказаться от ультразвукового способа обработки воды. У нас это нормальная технология, в ЕС — неприемлемая.

Для европейцев здоровье прежде всего. Этот принцип должен бы стать основополагающим и для белорусов, которым и так досталось от Чернобыля. К тому же все соседи отказались от хлорирования воды, поэтому и неудобно както за собственную технологическую отсталость. Неудивительно, что проблема качества питьевой воды неоднократно поднималась и основателем "Дариды" депутатом Палаты представителей Владимиром Делендиком с парламентской трибуны.

"Разрешение (производить воду при помощи хлорирования. — **Авт.**) *не направлено на сохранение и укрепление здоровья населения Беларуси. Кроме того, как член парламентского Собрания Союза Беларуси и России обращаю внимание на необходимость унификации норм белорусского СанПиНа с российским, где пунктом 2.6 Общих положений запрещается применение препаратов хлора для обработки питьевых бутилированных вод. Аналогичное запрещение имеется и в пункте 1.2.2 Технических условий для воды минеральной и питьевой Украины. Как депутат и гражданин Республики Беларусь считаю, что жители нашей страны должны быть защищены от употребления бутилированной хлорированной питьевой воды".* При этом, убежден В.Делендик, вся информация о составе и способах производства воды должна печататься не микроскопическим шрифтом, а нормальным читаемым текстом.

На депутатский запрос министр здравоохранения В.Жарко сообщил, что *"с целью гармонизации белорусских санитарных норм и правил с российскими планируется ввести полный запрет на применение препаратов хлора с целью обеззараживания воды в производстве расфасованных вод".*

По ком же бьют изменения в СанПиН? Все скромно умалчивают, какие конкретно предприятия напрямую затронут изменения в СанПиНе. Но в кулуарах называются две компании: "Кока Кола" и "Пепси кола"; первая производит известную во всем мире "БонАкву", вторая — "АкваМинерале".

Глеб ХМЕЛЬНИЦКИЙ.

КОМПЕТЕНТНОЕ МНЕНИЕ

Таблетка под язык

*Многие из нас при проявлении каких-либо признаков заболевания самостоятельно принимают таблетки, капли, капсулы или драже. Насколько это эффективно и безопасно? Об этом мы попытались узнать у заведующего кафедрой клинической фармакологии Белорусского государственного медицинского университета доктора медицинских наук, профессора **Михаила КЕВРА**.*

"Процесс лечения не сводится только к приему лекарственных препаратов, — говорит Михаил Константинович. — Прежде чем назначить любое лекарство, врач должен выяснить, какое заболевание у больного, чем оно вызвано, а также индивидуальные особенности организма пациента. Лечение — сложный процесс, в котором участвуют врач, больной и лекарственный препарат. При этом решающее значение в процессе лечения имеет личность врача, его квалификация и отношение к больному. Известный психиатр Владимир Бехтерев говорил: "Если больному после разговора с врачом не стало лучше, значит, он был не у врача".

Михаил Константинович говорит, что, несомненно, важная роль в процессе лечения отводится лекарственным препаратам, свойства которых хорошо известны лечащим врачам. Лекарств в аптеке много, при этом многие из них обладают сходным действием на организм, однако у каждого из них имеются индивидуальные особенности.

— Знаменитый физиолог И.П.Павлов — первый и единственный российский лауреат Нобелевской премии в области медицины, который в течение пяти лет заведовал кафедрой фармакологии Военно-медицинской академии, — говорил: "У каждого лекарства, как у каждого человека, своя физиономия". Поэтому лекарства должны назначаться специалистами, которые знают не только лечебные, но и побочные свойства препаратов. Наиболее успешным процесс лечения бывает в тех случаях, когда в нем активно участвует сам пациент, который становится союзником врача. Именно союз врача и пациента помогает победить болезнь.

Все полезно, что в рот полезло?

Прежде чем начать принимать лекарство, нужно узнать, как именно.

— Вообще лекарства, за редким исключением, принимаются перед едой — за 30—60 минут, чтобы оно всосалось в желудке, пока в нем нет пищи, — рассказывает Михаил Константинович. — Пища может уменьшить количество всасывающегося действующего вещества или задержать (по времени) его действие. Есть лекарственные препараты, например, тетрациклины, которые связываются с содержащимся в молочных продуктах кальцием и не дают эффекта.

После еды рекомендуется принимать лекарства, которые раздражают желудок. Как правило, они выпускаются в желатиновых капсулах, иногда обработанных специальными веществами, чтобы они растворялись не в желудке, а в кишечнике.

Но опять же все зависит от конкретного препарата и индивидуальных особенностей организма пациента. Если приходит пациент с язвой желудка и ему надо прописать нестероидный противовоспалительный препарат, который обычно принимается перед едой, то мы часто рекомендуем принимать после еды. Хотя понимаем, что он будет и медленнее всасываться, и, возможно, уменьшится количество.

— Есть ли разница, чем запивать лекарство?

— Если препарат обладает раздражающим действием, мы рекомендуем запивать его киселем, который обволакивает стенки желудка. Но в большинстве случаев — это, как мы говорим, "аква фонтаника", или "вода водопроводная".

День или сутки?

Казалось бы, самый понятный вопрос — количество приемов в день. Но, оказывается, и здесь не все так просто.

Правильно было бы говорить "столько-то раз в сутки", говорит Михаил Константинович. Ведь большинство людей считает, что день — это с 6 утра до 11 вечера. И принимают — за завтраком, за ужином, и днем как придется.

Когда указывается количество приемов в день, то нужно 24 часа разделить на это число и принимать соответствующим образом: 3 раза в день — каждые 8 часов, 4 раза — каждые 6. Особенно строго это правило нужно соблюдать, когда прописана антибактериальная терапия. Если принимать антибиотик нерегулярно, то микроорганизм-возбудитель привыкает к нему и лечение не дает должного эффекта.

Есть препараты, которые принимаются в какое-то определенное время суток, но врач это обычно поясняет. Например, гормональные препараты назначаются в зависимости от биоритмов их продукции в организме. Так, кортикостероиды в максимальных количествах выделяются с 6 до 8 часов утра, и поэтому в это время врачи назначают прием аналогичных лекарственных препаратов.

Пить или не пить?

Во вкладыше-инструкции к любому лекарственному препарату есть разделы "Противопоказания" и "Побочные явления". И если в первом дается точный перечень случаев, когда препарат нельзя принимать ни в коем случае или нужно принимать с какими-то ограничениями, то после прочтения второго остается много вопросов: что такое побочные явления, стоит ли их бояться, нужно ли отказаться от препарата при их появлении?

— Как-то в больницу поступил пациент с жалобой на то, что он все видит желтым. Расспрашиваю. Оказывается, у больного имеется сердечная недостаточность, и врач прописал ему принимать по полтаблетки определенного препарата, но не предупредил, что для достижения эффекта необходимо время. Больной принимал день, два — нет эффекта. А таблеточки маленькие. Он принял таблетку — снова ничего не почувствовал. Тогда — две. И допринимался... Причем у него, кроме вышеназванного, были все признаки передозировки — и тошнота, и понос, и перебои сердечного ритма. Но он их все объяснил по-своему: перебои — так они и раньше бывали, тошнота и понос — съел что-то не то. А вот чтобы все желтое — такое с ним в первый раз, на это он внимание обратил.

Человек, начиная принимать препарат, который способствует излечению, должен знать, что, возможно, это будет сопряжено с какими-то неприятными ощущениями. И в этом смысле ответственность лежит не только на враче, который назначает лекарство, но и на пациенте. Может, ему придется отказаться от привычного образа жизни. Скажем, если препарат вызывает сонливость или ослабление внимания, то, вероятно, не нужно садиться за руль автомобиля.

Важно помнить: если врач не предупредил (или в инструкции это не указано), что в случае появления того или иного эффекта необходимо прекратить прием лекарства, то не всякие побочные явления не являются поводом для прекращения лечения.

Пациенту надо строго соблюдать рекомендации врача. Наиболее часто побочные эффекты развиваются тогда, когда люди сами назначают себе лекарства или дозируют их по собственному усмотрению. Но уж если человек самостоятельно решил принимать какой-то препарат, то сначала нужно очень внимательно изучить инструкцию и ни в коем случае не превышать указанные в ней дозы и длительность приема. Большая доза вовсе не означает больший лечебный эффект, а вот побочные явления возрастут пропорционально.

Средневековый врач Филипп Ауреол Теофраст Бомбаст фон Гогенгейм, больше известный как Парацельс, говорил: *"Все лекарства — яды, и все яды — лекарства. Только доза делает яд лекарством".* Необходимо всегда помнить, что пациент, получив лекарственное назначение, принимает на себя ответственность за точное следование предписаниям врача. И прежде чем ругать врача за отсутствие эффекта или побочные явления, пациент должен честно ответить себе на вопрос: все ли я сделал так, как мне говорили?

Александра ЛОБЗОВА.

Прафілактыку сардэчна-сасудзістых захворванняў трэба пачынаць з дзяцінства

Галоўны кардыёлаг Міністэрства аховы здароўя Беларусі Ігар Адзярыха лічыць, што сёння наспела неабходнасць змяніць парадыгму першаснай прафілактыкі сардэчна-сасудзістых захворванняў. Паводле яго слоў, яе мэтазгодна пачынаць ужо падчас цяжарнасці жанчыны, а таксама ў падлеткавым узросце чалавека. *"Рызыка развіцця ішэмічнай хваробы сэрца пачынаецца не ў 20 гадоў, а значна раней"*, — падкрэсліў І.Адзярыха.

Фактарамі, якія ўплываюць на ўзнікненне артэрыяльнай гіпертэнзіі ў падлеткаў, спецыялісты называюць генетычную схільнасць, нізкую масу цела дзіцяці пры нараджэнні, адсутнасць кармлення грудзьмі, атлусценне і залішнюю вагу, залішняе ўжыванне солі, курэнне.

"Цяжка сказаць, якая распаўсюджанасць артэрыяльнай гіпертэнзіі ў беларускіх дзяцей і падлеткаў, — зазначыў І.Адзярыха, — *паколькі буйных даследаванняў у нас не праводзілася"*. Па розных ацэнках, паведаміў спецыяліст, гэтае захворванне маюць каля 2% дзяцей ва ўсім свеце. А паводле звестак расійскага прафесара Аксаны Кісляк, у Расіі каля 10% маладых людзей ва ўзросце 20 гадоў маюць артэрыяльную гіпертэнзію.

Таццяна ДАРАШЧОНАК.

Беларускія грудзі апярэдзілі амерыканскія і расійскія

Па звестках буйной міжнароднай кампаніі-вытворцы станікаў, першае месца занялі брытанкі: больш за палову іх купляе бялізну не менш як чацвёртага памеру (D).

Крыху саступаюць англічанкам у гэтым нясціплым рэйтынгу немкі. Чацвёрты памер мае роўна палова жыхарак Нямеччыны.

На трэцім месцы апынуліся галандкі: там вялікія станікі купляюць 37 працэнтаў жанчын. У беларусак, па словах маркетолага прадпрыемства "Мілавіца" Алены Дземідовіч, самы папулярны памер — 75В. Беларускі дзеляць чацвёртае месца з італьянкамі.

Дарэчы, амаль 70 працэнтаў італьянак прызналіся, што носяць станікі другога памеру. А вось сярод шведак самай вялікай папулярнасцю карыстаюцца станікі першага памеру (А).

МЕЛЬПАМЕНА

Эратычная прэм'ера

28 лютага ў Віцебску на сцэне Нацыянальнага акадэмічнага драматычнага тэатра імя Якуба Коласа адбудзецца прэм'ерны паказ эротыка-лірычнай камедыі "Псіха-аналітык для псіха-аналітыка" паводле п'есы Дзіяны Балыка.

"Гэта камедыя ў стылі фэнтэзі, у якой галоўная гераіня, сучасная бізнес-лэдзі, закаханая ў мужчыну-псіхааналітыка. У спектаклі шмат дыялогаў, танцаў, ёсць і эратычныя сцэны. Зразумела, інтымныя адносіны герояў паказаны сімвалічна — пры дапамозе пластыкі акцёраў, мастацкіх намёкаў і ўмоўнасцяў. У адным з момантаў у афармленні сцэны выкарыстоўваецца шост. Я думаю, спектакль павінен спадабацца гледачам. Ён пра сучаснае жыццё, пра каханне, і ў пастаноўцы задзейнічаны выдатны акцёрскі склад", — расказала БелаПАН памочнік мастацкага кіраўніка тэатра Ганна Дашкевіч.

Паставіў спектакль рэжысёр з Мінска Сяргей Кулікоўскі. Для яго гэта дэбют на коласаўскай сцэне. Пераклала п'есу з рускай мовы на беларускую віцебская паэтка Людміла Сіманёнак, харэограф спектакля — Дзіяна Юрчанка, мастак — Святлана Макаранка. У пастаноўцы заняты акцёры Раіса Грыбовіч, Святлана Жукоўская, Юлія Крашэўская, Георгій Лойка, Наталля Саламаха, Арцём Бародзіч і Павел Давыдоўскі.

Таццяна ЧАБАТАРОВА.

ПРЭМ'ЕРА

Міністры заўважаны не былі...

Беларускі дзяржаўны заслужаны харэаграфічны ансамбль "Харошкі" іншы раз называюць тэатрам Валянціны Гаявой. А ў тэатры не кожны дзень прэм'ера. Спектакль, які паставіў на мінулым тыдні ў сталічнай філармоніі сусветна вядомы калектыў, аматары прыгожага чакалі не адзін месяц. Вакальна-харэаграфічная праграма пад умоўнай назвай ***"Кола жыцця ніколі не спыняецца"*** *з'явілася сапраўдным сюрпрызам для ўсіх, хто завітаў у той пятнічны вечар у госці да "Харошак".*

Быццам у калейдаскопе мяняліся адна сцэнічная замалёўка за другой. "Каляда", "Завеі", "Зімовыя гульні", "Кросны", "Кружалёк", "Дрыготка", "Гуканне вясны", "Валачобнікі", "Вяснянкі", "Веснавыя скокі" — гэтыя і многія іншыя харэаграфічныя кампазіцыі былі выкананы пад гарачыя апладысменты ўдзячных гледачоў. Фінішаваў спектакль музычным фрагментам з праграмы "Бывай, XX стагоддзе". Колькі весялосці, жыццесцвярджальнасці, нацыянальнага каларыту, шчырасці ды адметнага беларускага гумару! Не дарэмна ж японцы сказалі: *"Харошкі" — часцінка адной з самых яркіх культур Еўропы".* А дарадца пасольства Францыі Франсуа Ларан неяк заўважыў: *"Шаноўныя калегі з беларускага Міністэрства замежных спраў, зрабіце так, каб "Харошкі" больш гастралявалі па ўсім свеце: яны — вашы найлепшыя паслы".*

На жаль, у гэты вечар у зале Беларускай дзяржаўнай філармоніі не было міністра замежных спраў спадара Мартынава. Як не быў заўважаны і міністр культуры спадар Мацвяйчук. Чамусьці не з'явіліся на прэм'еру "Харошак" і высокія асобы з Рэзідэнцыі прэзідэнта, Дома ўрада, іншых уладных офісаў. Што ж, калі б у Мінск заявіліся Муслім Магамаеў ці Надзея Бабкіна, можа, і ўбачыла б публіка сваіх дзяржаўных начальнікаў.

Незразумелым было і тое, што вядучая Іна Зубрыч, якая пра "Харошкі", здаецца, ведае ўсё, вяла канцэрт-спектакль на рускай мове. 33 гады гэты цудоўнейшы калектыў услаўляе Беларусь, а яго прадстаўляюць беларускім гледачам на чужой мове. Увесь свет аб'едзеш, а падобнага не ўбачыш!

Антон КОРЗУН.

ШАШКІ

Сяміхадовая камбінацыя

Анатоль РОГАЧ з Вілейкі стаў чэмпіёнам краіны па завочных шашках-64 у іх сучаснай версіі і выканаў норму нацыянальнага майстра спорту. Паглядзіце, як ён у пазіцыйным стылі двойчы абыграў міжнароднага майстра з Драгічына Васіля Нагурнага:

1.Белыя (В.Нагурны): a3, b2, b4, c1, e1, f2, g1, h6 (8). **Чорныя:** (А.Рогач): a7, c5, d6, d8, f6, f8, g3, h4 (8). 1. ba5? (трэба было 1. cd2 з раўнавагай) de7 2. cd2 fe5 3. bc3 cb4 4. a:c5 5. fe3 gf2 6. e:g3 7. a:a1 ef4 8. ab2 ab6 9. gf2 bc5. Чорныя захапілі ключавыя пункты f4 і c5 і перамаглі.

2.Белыя (А.Рогач): a5, c1, d2, d4, e3, f2, f4, g1 (8). **Чорныя** (В.Нагурны): a3, a7, b8, c7, d6, g5, g7, h6 (8). 1 ... gf6? (нічыю даваў працяг 1 ... ab6) 2. de5 3. e:e7 4. d:f4 cb6 5. a:c7 і 6. fg3x.

А цяпер пазнаёмцеся з сяміхадовай выйгрышнай камбінацыяй, якую А. Рогач правёў у партыі чэмпіянату краіны 2005 года (вышэйшая ліга):

Белыя (А.Рогач): a3, c1, c3, d2, e1, e3, f4, g3, h2 (9). **Чорныя** (Леанід Козел): a5, a7, c5, d6, e5, g5, g7, h6, h8 (9). Колер шашак зменены. Ход белых. Таго, хто адшукае яе, чакае сюрпрыз ад аўтара — рэдкая кніга Я. Каднікава "Шашечные арабески" (Симферополь, 1997).

Тэрмін для адказаў — традыцыйныя два тыдні. Чакаем іх па адрасе: **220030, Мінск, вул. Энгельса, 34-а, рэдакцыя газеты "Народная воля", "Шашкі".**

Чэмпіянаты свету

У Сенегале ён ладзіўся па шашках-100 і быў камандным. Першынствавалі прадстаўнікі Расіі, Латвіі і Беларусі. За нашу зборную паспяхова выступілі чатырохразовы чэмпіён свету Анатоль Гантварг (Мінск), экс-чэмпіён свету па шашках-64 Андрэй Валюк (Гродна) і віцэ-чэмпіён свету па шашках-100 сярод юнакоў Ігар Міхальчанка (Ваўкавыск).

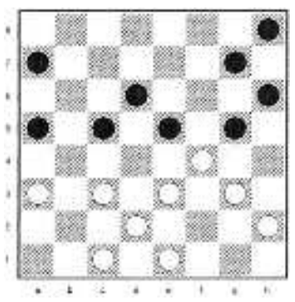

А ў Казахстане (г.Актабэ) адбыўся асабісты чэмпіянат свету па шашках-64. Тут перамогу святкавалі Мікалай Стручкоў (Расія), украінцы Сяргей Белашэеў і Валерый Грабёнкін. Двойчы чэмпіён краіны, майстар Яўген Кандрачэнка (Гомель) вызначыўся ў бліцтурніры, у якім заняў высокае пятае месца з 34. Мацнейшымі ж былі міжнародныя гросмайстры Мурод Амрылаеў (Расія), Сяргей Белашэеў і майстар ФМЖД Аляксандр Колін (абодва з Украіны).

Вынікі конкурсу

Сёння называем імёны лаўрэатаў класіфікацыйнага конкурсу-20: Васіль Бялоў (Магілёў), Леанід Жыхар (г.п.Крывічы Мядзельскага р-на), Мікалай Клязовіч (Жодзіна), Аляксандр Перавознікаў і Уладзімір Сапяжынскі (Рагачоў), Анатоль Чумакоў (Светлагорск), Аляксандр Янчук і Валерый Жук (Камянец). Яны набралі максімальную колькасць ачкоў (па 12) і будуць адзначаны.

Далей месцы размеркаваліся такім чынам: І.Працук (11), П.Каролік і І.Мацкевіч (па 10), В.Касцян і А.Свістуноў (па 9), В.Астрынскі, С.Матус і А.Ліцвінаў (па 6), В.Дзялендзік і С.Алымаў (па 4), А.Нікіфараў, А.Сняжкоў, М.Лічко і У.Дубатоўка (па 3), Р.Сідарчук (1).

Даная публікацыя з'яўляецца падставай для прысваення пераможцам нашага конкурсу першага спартыўнага разраду па шашках — тым з іх, хто яшчэ не мае яго (згодна з класіфікацыяй, зацверджанай Міністэрствам спорту і турызму Рэспублікі Беларусь).

Кубкі Беларусі

Яны ўручаны шашачным дружынам: па шашках-100 — Рэспубліканскага цэнтра алімпійскай падрыхтоўкі (міжнароднаму гросмайстру Аляксандру Булатаву, майстрам Андрэю Маісееву, Віталю Варушылу і Наталлі Герасімовіч), а па шашках-64 — ВА "Гарызонт" (міжнароднаму гросмайстру Аркадзю Плакхіну, майстрам Уладзіміру Беляеўскаму, Юрыю Файнбергу і кандыдату у майстры спорту Святлане Ланцэевай).

Супаставім рашэнні

Давайце іх зверым на раней змешчаных пазіцыях.

"Такая самая тэматыка". Міні-конкурс-52 (М.Грушэўскі, П.Шклудаў): 1. ab8 dc5A 2. ba7 ab4B 3. ed2 ba3 4. dc3 5. a:a1x. B2... cb4 3. a:e3! bc3 4. ec1 ab4 5. ca3x. A1... de5 2. b:f4 ab4 3. fc1 ba3CD 4. ed2x. D3... bc3 4. ef2x. C3... dc3 4. ca3x. Па-за конкурсам (М.Грушэўскі, П.Шклудаў): 1. gf4 cb4 2. fc1! і далей, як у варыянце А міні-конкурсу-52.

Першымі правільныя рашэнні даслалі: В.Гаўрыш (в.Навасёлкі-1 Пастаўскага р-на),

А.Пярхальскі (Глыбокае), В.Дзялендзік (Бабруйск), І.Працук (Паставы), М.Клязовіч (Жодзіна), У.Сапяжынскі (Рагачоў), А.Янчук і В.Жук (Камянец) і іншыя. Апошнія два з іх выканалі і заданне №9 класіфікацыйнага конкурсу-20, а Аляксандр Янчук вырашыў выказаць падзяку: "Шчыра дзякую за прыз — кнігу Г.Ісаева "Творчая лабараторыя шашачнага эцюдзіста". Эцюды для мяне — цяжкі жанр. Спадзяюся, кніга дапаможа лепш зразумець тонкасці гульні і будзе карыснай у рабоце з дзецьмі".

Міні-конкурс-52 выйграў Валерый ГАЎРЫШ. Яму высылаецца прыз ад аўтараў эцюда — кніга І.Галаўні "Корифеи русских шашек" (Новополоцк, 2004).

Мікалай ГЛАДКІ.

СПОРТИВНАЯ МОЗАИКА

Американец наставляет белорусов

На состоявшемся на днях исполкоме Федерации хоккея Беларуси главный тренер национальной сборной по хоккею Курт Фрэйзер рассказал о планах команды накануне чемпионата мира.

По словам американского наставника белорусской команды, сбор назначен на 5 апреля, туда будут приглашены 25 хоккеистов. А накануне мирового первенства сборная проведет серию спаррингов: со словенцами (в гостях), итальянцами (дважды в гостях), норвежцами (дважды в Беларуси) и словаками (в гостях).

А судьи кто?

Следующий матч отборочного цикла чемпионата Европы-2008 по футболу с участием белорусской сборной будет обслуживать судейская бригада из Уэльса.

Напомним, что 24 марта подопечные Юрия Пунтуса в гостях сыграют с командой Люксембурга. Арбитрами этой встречи стали Марк Уитби (главный), Эдвард Кинг и Филип Бэйтс (линейные).

Четыре медали, четвертое место...

Женская сборная по вольной борьбе завоевала 4 медали на международном турнире, который проходил во Франции.

Ольга Хилько (63 кг) завоевала серебряную медаль, а Елена Филиппова (55 кг), Татьяна Бохан (59 кг) и Василиса Марзалюк (72 кг) — по бронзовой.

В командном первенстве белорусские "вольницы" стали четвертыми.

Сергей Ляхович: «Я свободен!»

Поединок за звание чемпиона мира по версии WBO между Шенноном Бриггсом и Султаном Ибрагимовым перенесен на неопределенный срок.

Дуэль, запланированная на 10 марта, сорвалась из-за болезни американца. В результате российскому супертяжу предложено провести бой за временный титул с любым боксером из рейтинга организации, которые находятся не ниже 15-й строки. Это значит, что белорусский боксер Сергей Ляхович тоже возможный претендент. На сегодняшний день Сергей Ляхович занимает седьмое место в табеле о рангах и не имеет обязательств на ближайшее время.

Алесь СВЕТЛАНИЧ.

ФУТБОЛ

Такое лёсаванне

Вызначыліся сапернікі беларускай футбольнай зборнай у адборачным турніры маладзёжнага чэмпіянату Еўропы 2009 года.

У адпаведнасці з лёсаваннем, што прайшло ў Стакгольме (Швецыя), Беларусь трапіла ў групу 8 разам з камандамі Сербіі, Венгрыі, Латвіі і Сан-Марына.

Склад астатніх груп:

Група 1 — Італія, Харватыя, Грэцыя, Албанія, Азербайджан, Фарэрскія а-вы.

Група 2 — Чэхія, Украіна, Турцыя, Арменія, Ліхтэнштэйн.

Група 3 — Партугалія, Англія, Балгарыя, Ірландыя, Чарнагорыя.

Група 4 — Іспанія, Расія, Польшча, Грузія, Казахстан.

Група 5 — Галандыя, Швейцарыя, Нарвегія, Македонія, Эстонія.

Група 6 — Данія, Славенія, Літва, Фінляндыя, Шатландыя.

Група 7 — Бельгія, Славакія, Ісландыя, Аўстрыя, Кіпр.

Група 9 — Германія, Ізраіль, Малдова, Паўночная Ірландыя, Люксембург.

Група 10 — Францыя, Румынія, Боснія і Герцагавіна, Уэльс, Мальта.

Швецыя як арганізатар фінальнага турніру вызвалена ад адборачных спаборніцтваў.

Кваліфікацыйны турнір пройдзе з 2 чэрвеня 2007 года па 10 верасня 2008 года. Дзесяць пераможцаў груп і чатыры лепшыя другія каманды выйдуць у раунд плэй-оф, дзе 11/12 і 14/15 кастрычніка вызначаць сем удзельнікаў фінальнай часткі ЧЕ-2009.

Найвышэйшым дасягненнем беларускай зборнай з'яўляецца выхад у фінальную частку чэмпіянату Еўропы 2004 года, дзе яна заняла пятае месца сярод васьмі каманд (трэнер — Юрый Пунтус).

Дзмітрый УЛАСАЎ.

ШАХМАТЫ

Находка читателя

В ноябре в "Народной воле" был опубликован этюд израильского проблемиста Афека, который был удостоен первого приза на международном конкурсе, посвященном 70-летию известного грузинского этюдиста Велимира Каландадзе. Вот как выглядела позиция.

Белые: Крс2, Лg1, Сс8, пп.b4, c6 (5).

Черные: Крh5, Лс7, Се6, п. f7 (4).

Выигрыш.

Авторское решение очень эффектно: 1.Cb7! Cc8! 2.Ca8 Лa7 3.Cb7 C:b7 4.Лa1!! Блестящий ход, ладья неожиданно подставляется под удар. 4...Лa8. Конечно, брать ладью нельзя, ибо после 4...Л:a1 5.cb белая пешка проходит в ферзи. Это просто. Но, по замыслу автора, тонкость этюда была в том, что после попытки сохранить фигуру ходом 4...Ca6 белые добивались успеха посредством жертвы ладьи 5.Л:a6! Л:a6 6.b5, и далее: 6...Лa8 7.b6 Лc8 8.c7 Крg4 9.Крd3 f5 10.b7 Л:c7 11.b8Ф Лe7 12.Фg8+, с выигрышем. Все это хорошо. Однако наш читатель из Минска Валерий Григорьевич Бадун подверг сомнению возможность выигрыша. Он предложил за черных сыграть на четвертом ходу вместо 4...Лa8 более активно — 4...Лa6! Теперь после 5.cb Лb6 6.Лa5+! (Единственная возможность продолжать бороться за победу. На 6...Крg6 белые заготовили 7.Лa6! с выигрышем). Поэтому 6...Крg4 7.Лa7 f5 (Не 7...Л:b4 ввиду 8.Лa4!) 8.Крc3 f4 9.Крc4 f3 10.Крc5 f2 11.Кр:b6 f1Ф 12.b8Ф. Удивительная позиция. Несмотря на подавляющий материальный перевес белым не удается скрыться от диагональных шахов черного ферзя. Например: 12...Фf2+ 13.Крa6 Фa2+ 14.Крb7 Фd5+ 15.Крc8 Фg8+, и т.д.

Смена лидера

Рейтинги белорусских шахматистов

Успешные выступления в 2006 году могилевского гроссмейстера Алексея Федорова позволили ему значительно поднять свой рейтинг и выйти на первую строчку белорусского рейтинг-листа с высоким показателем — 2624. Федоров вошел в первую сотню сильнейших шахматистов мира, где занимает теперь 94-ю строчку. На втором месте международный гроссмейстер из Минска, многолетний рейтинговый лидер Алексей Александров — 2601. В число 40 сильнейших также входят: международные гроссмейстеры 3.Сергей Азаров — 2583, 4.Вячеслав Дыдышко — 2574 (оба из Минска), 5.международный мастер Сергей Каспаров (Могилев) — 2546, международные гроссмейстеры 6.Сергей Жигалко — 2539, 7.Андрей Жигалко — 2538 (оба из Минска), 8.Андрей Ковалев (Витебск) — 2533, 9.международный мастер Никита Майоров (Минск) — 2516, 10.мастер спорта Виталий Тетерев (Новополоцк) — 2516, 11.международный гроссмейстер Юрий Тихонов — 2501, 12.международный мастер Станислав Сметанкин — 2499, 13.мастер спорта Сергей Михайловский — 2451, 14.международный гроссмейстер Юрий Зезюлькин — 2445, 15.международный гроссмейстер Игорь Люцко — 2438, 16.кандидат в мастера Евгений Подольченко — 2429, международные мастера 17.Олег Романов — 2428, 18.Евгений Мочалов — 2428, 19.кандидат в мастера Павел Ломако — 2406, 20.международный гроссмейстер Виктор Купрейчик — 2404, 21.кандидат в мастера Александр Зажогин — 2391, 22.международный мастер Валерий Смирнов — 2390 (все из Минска), 23.международный мастер Герман Кочетков (Бобруйск) — 2386, 24.мастер ФИДЕ Андрей Горовец (Минск) — 2375, 25.международный мастер Вадим Алексеев (Могилев) — 2375, 26.мастер ФИДЕ Николай Алявдин (Минск) — 2373, 27.мастер спорта Сергей Жук (Гродно) — 2371, 28.международный мастер Эдуард Колесник (Минск) — 2368, кандидаты в мастера 29.Александр Лукашок (Новополоцк) — 2364, 30.Артем Самсонкин — 2362, 31.Владимир Куценков — 2361, 32.Кирилл Ступак — 2361, 33.международный мастер Сергей Сплошнов — 2359 (все из Минска), 34.кандидат в мастера Дмитрий Парамонов (Новополоцк) — 2358, 35.международный мастер Роман Лаврецкий (Минск) — 2352, 36.мастер спорта Владимир Веремейчик (Гродно) — 2352, 37.международный мастер Дмитрий Новицкий — 2350, кандидаты в мастера 38. Владимир Романенко — 2347, 39.Сергей Хамицкий — 2345, 40.мастер спорта Андрей Малюш — 2343 (все из Минска).

С улыбкой

Однажды в матче команд Латвии и Эстонии на первой доске встретились Михаил Таль и Пауль Керес. Верный своему стилю, Таль уже в дебюте пожертвовал фигуру, надеясь в осложнениях переиграть соперника. Однако не получилось. Керес надолго задумался, потом медленно встал, неторопливо снял пиджак и повесил его на спинку стула. Затем снова сел за доску и, немного подумав, принял жертву. Атака белых оказалась не слишком опасной, точной игрой Керес отразил все угрозы, и вскоре экс-чемпиону мира пришлось признать свое поражение. Однако чувство юмора ему не изменило. "Я точно рассчитал все варианты, — сказал Таль, поздравляя противника, — одного не учел — что вы снимете пиджак".

СПРАШИВАЙТЕ — ОТВЕЧАЕМ

Уважаемая редакция! Слышал, что у каждого человека есть аура, которая окружает его. Мне бы очень хотелось спросить: что это за явление и откуда оно берется?

Александр МАЛИНОВСКИЙ, пос.Копаткевичи Петриковского района.

Проявление души и духа

Аура — это проявление души и духа человека. Учение об ауре не характерно для христианства, но оно детально разработано в учении йоги. Именно к этому учению, автором которого является Барбара Энн Бреннан, мы и обратимся ниже.

Барбара Э.Бреннан связывала ауру с энергетическими слоями, окружающими человека. Энергетическое поле человека — составная часть энергетических полей космоса. Энергетические поля живых существ (биополя или пси-поля) имеют достаточно сложный состав. Аура человека является не просто энергией, которая обволакивает физическое тело. Она подразделяется на особенные энергетические слои так, что каждый слой отвечает за свою функцию и имеет свой особый цвет.

В йоге утверждается, что аура подразделяется на семь основных слоев, но существуют и другие, которые выше и отвечают за функции существования не только в физическом теле, но и за эволюционирование всей вашей сущности.

Первый, третий, пятый и седьмой слои имеют определенную структуру, а второй, четвертый и шестой состоят из субстанции, подобной жидкости, и, по всей видимости, не имеют какой-то определенной структуры. Форму четные слои приобретают только благодаря тому, что их флюиды (в спиритизме так называются заряды особого психического тока, излучаемого телом человека) протекают сквозь структурную решетку нечетных слоев.

Каждый слой отличается от других и выполняет особые функции. Каждый слой ауры связан с чакрой (энерговихрем: в переводе с санскрита — колесо).

1. Первый слой и первая чакра связаны с физическими функциями и физическими ощущениями боли и удовольствия. Первый слой связан с непроизвольными и автономными функциями организма.

2. Второй слой и вторая чакра в целом связаны с эмоциональными аспектами человеческого бытия. Эти слой и чакра являются средой, с помощью которой осуществляется наша эмоциональная жизнь.

3. Третий уровень, или слой, связан с ментальностью, линейным мышлением. Во всяком случае третья чакра связана именно с линейным мышлением. Линейное мышление представляет собой непрерывный поток сознания, протекающий во время нахождения человека в бодрствующем состоянии и характеризуемый наличием причинно-следственных связей между посылками и выводами.

4. Четвертый уровень, связанный с сердечной чакрой, отвечает за нашу способность любить, причем не только близких, но и все человечество в целом. Четвертая чакра отвечает за преобразование энергии любви.

5. Пятый уровень — это уровень высшей воли. Он связан больше с Богом, нежели с человеком. Пятая чакра реализует силу слова, воплощает в жизнь сказанное, т.е. превращает слова в дела. Посредством ее мы слушаем и принимаем на себя ответственность за свои поступки. Можно сказать, что пятый уровень — это уровень совести.

6. Шестой уровень и шестая чакра связаны с небесной любовью. Такая любовь выходит за рамки обычной человеческой любви и вмещает в себя всю жизнь и многое другое. Благодаря шестому уровню и шестой чакре все жизненные проявления носят на себе отпечаток божества.

7. Седьмой уровень и седьмая чакра связаны с высшим разумом, познанием и стремлением к единению наших духовной и физической сущностей. Седьмой слой — это умственная сторона духовного плана, называемая также "кетерным шаблоном". От поверхности физического тела он отстоит на расстоянии от 40 до 105 см. Когда мы достигаем седьмого уровня, то сознаем свое единение с Создателем.

Под "скорлупой" кетерного слоя находятся еще и полосы прошлых жизней. Это цветные пояса, вплетенные в стенку "скорлупы" на всем ее протяжении. Пояс, находящийся возле шеи, представляет ту прошлую жизнь, которую вы ощущаете своей нынешней жизнью.

Кетерный слой — последний духовный уровень ауры. Он содержит план жизни человека и напрямую относится к нынешнему воплощению. За пределами седьмого слоя располагается космический план, который невозможно увидеть с точки зрения единичного воплощения.

Исследованием ауры занимался Антон ПОВЕРКА.

ЧУЛІ?

Беларусы едуць на расійскі чэмпіянат

Федэрацыя хакея Беларусі накіравала ў Федэрацыю хакея Расіі афіцыйнае пацвярджэнне ўдзелу беларускага клуба ў чэмпіянаце гэтай краіны. Пра гэта паведамілі БелаПАН у ФХРБ.

Для ўдзелу ў расійскім першынстве будуць аб'яднаны мінскія каманды "Дынама" і "Юнацтва". Трэці сталічны клуб — "Керамін" — адмовіўся ад зліцця.

Дзмітрый УЛАСАЎ.

ЗДАРЭННЕ

Віной усяму бабры

У Столінскім раёне бабры пракапалі норы ў дамбах ачышчальных збудаванняў райцэнтра. У выніку сцёкавыя воды трапілі ў абводны канал, што знаходзіцца непадалёк ад балота Марочна.

Як паведаміў кіраўнік прэс-службы Брэсцкага абласнога ўпраўлення МНС Сяргей Машноў, на месца здарэння (на адлегласці чатыры кіламетры ад райцэнтра) аператыўна прыбылі супрацоўнікі МНС і мясцовыя камунальнікі. Уцечка была ліквідавана за паўтары гадзіны.

"Цяпер эколагі даследуюць узятыя на месцы аварыі пробы вады і грунту і ацэньваюць урон, нанесены прыродзе. Там, дзе адбылася ўцечка сцёкавых вод, завяршаецца біялагічная ачыстка", — заначыў С.Машноў.

Ларыса ШЫГАНАВА.

Адрас рэдакцыі:
220030, Мінск, вул.Энгельса, 34а.
Прыёмная: тэл./факс (017) 206-68-71.
Тэл./факс рэкламнага аддзела: 206-69-04, 206-69-06.
E-mail : nv@promedia.by
http://www.nv-online.info
Індэкс 63222

Заснавальнік і галоўны рэдактар Іосіф СЯРЭДЗІЧ

У сувязі з адсутнасцю магчымасці рэдакцыя матэрыялы не рэцэнзуе і не вяртае, права ўступлення ў перапіску пакідае за сабой. За інфармацыю, размешчаную ў рэкламных аб'явах, рэдакцыя не адказвае. Могуць друкавацца матэрыялы, у якіх пазіцыя аўтараў не падзяляецца газетай.
Пасведчанне аб рэгістрацыі перыядычнага выдання №246 ад 10 кастрычніка 1996 г. (пасведчанне аб дзяржаўнай рэгістрацыі №224 ад 6 сакавіка 2000 г.).
Надрукавана ў ТАА "Типография Михайлова - С", 214020, г.Смаленск, вул. Шаўчэнкі, 86. Па заказе ТАА "Типография Михайлова", 214000, г.Смаленск, вул. Кастрычніцкай рэвалюцыі, д.38, кв.54. Падпісаны ў друк 21.02.2007 у 16.00. Аб'ём 4 друк. аркушы. Тыраж: 11 000 экз. Заказ №